શ્રી મનોરંજક ગરબાવળી

ચીત્ર સાથે

સરવે સોખીનાઓને માટે

અમદાવાદ

માણેકચોક આગળ કાગદી ઓળની સામે શા.
લલુભાઇ પૂંજાસાના મકાનમાં શા. ગોકળદાસ
નગીનદાસના વિક્ટોરીઆ પ્રેસમાં શા. નાથા
લલુભાઇએ છાપી પ્રસિદ્ધ કરી.

સંવત ૧૯૩૬—સન ૧૮૮૦

કીમત રૂ ૦-૬-૦

पेहेवाणोगायछे.लायडानुपेछे.तेनुं.

ઠુમરી.

દઇયાં અપનસે જાર આલમકે જીયે, જગજસે રાહા પીયા દુર ફરીઃ તન પાપ બગી પેની કફની, કર જોગન કા સામન ચલી, દઇયાં૦ ॥ ૧ ॥ ઉતર દક્ષણ પૂરવ પછીમ, દીની શેહેર મુલતાન ફરી, દઇયાં૦ ॥ ૨ ॥

ઠુમરી.

મન હર લીયો કરકે બતીયાં, અબ કાયન બનાવત હો છતીયાં; મન૦ ॥ ૧ ॥ ગઈ તેરે ફીરા કમેની દડીયાં, અબ કેસે કટે તુમ બીન રતીયાં. મન૦ ॥ ૨ ॥

ઠુમરી.

દઇયાં અમોહનકી જડ લાગ રહી, જમા છાય રહી હે બાદલીયાં; દઇયાં૦ ॥ ૧ ॥ દાદર બોલે બપઈયા બોલે, અબવા પર બોલે કોયલીયાં; દઇયાં૦ ॥ ૨ ॥

ઠુમરી.

દઇયાં અલક મલક જનકાય રહી બટ છુટી નાગન કામનીયાં, જબ છુટી નાગન કામનીયાં; બટ છુટી નાગન કામનીયાં, દઇયાં૦ ॥ ૧ ॥ જુડેકી સેજી મલ બીચ ડાલી, સમકત જેસી નાગનીયાં, દઇયાં૦ ॥ ૨ ॥

ઠુમરી.

હોમેવાલી અંખા લાલન મદ માતીઆં, તેરે લે નામન

વારે સુરેતાન આલમ; મધા લોચન મંદ માતીઆ. ॥૨॥ એક રાજના એક સાજના, બલે ડાલ માલ સોના, તેરે નાન મત વારે સુરેતાન આલમ મધા લોચન મદ માતીઆ. એક ભકુત રૂપ એક ચંદ્ર રૂપ, ગોલીગો ગોલ અખર છતીયાં; તેરે નાન મતવારે સુરેતાન આલમ મધા લોચન મદ માતીઆં. ॥ ૩ ॥

ઠુમરી.

યાર તેરે આ જાનેકા સારીરે ન રહયા દીલ પેએ ઠકા ઝટકા ઓરી હુઈ પલંગપર, ટુટ ગયા મોતીન થકા હેજી. યાર તેરે આ જાનેકા સારીરે ન રહયા દીલપે ખટકા.

ઠુમરી.

સખી નાગરે નટ અર મુગટ બારે, એસી કરત ધીઠાઈ. અનસી ઘટ જુમના ટટ પનીયાં કેસે જાઉ મોરી. ॥૧॥ જળ જુમનાકે તીરે ઊભો, હાથ પકડ ગોહે સેત ઘેરી. સખી નાગર. ॥ ૨ ॥

ઠુમરી.

દેખો સખી કનઈઆ રોકે ડાડો હો ગેલ; રોકે ડાડો હો ગેલ; રોકે ડાડો હો ગેલ, દેખો સખી કનઈઆ રોકે ડાડો હો ગેલ. ॥ ૧ ॥ મે જળ જુમના ભરન જાતીથી. બોલ્યમ મીલ ગયો નંદ કીસોર. દેખો૦ ॥ ૨ ॥

લાવણી ગ્વાલનની.

મન મોહન બજાવે બાંસુરી, ગોવાલન ઘેરી; મેરી
બહીયાં પકડ નંદલાલ કરત બલ જોરી. ટેક. છોડો છો
ડો કીસન ગીરધારી, મેં તો દુખીયારી; મેં તો દુખીયારી,
મેરે સીરપર મટકી ભારી મેં તુમસે હારી; દહી દુધકી
મટકી લેકર, ચલીતી મથુરાંકુ ચલીતી મથુરાંકુ રસ્તેમેં
મીલા દંલકીસન, બીલગતા હમકું; છતીયનપર ડાલા હાથ
ફાડ ચોલીકું. મધબનમે ગ્વાલન લુટી ખબર નહી કીનકુ,
તું મરરે મયે જાતીથી અકીલી; તું મરરે યહાં નહી કોઈ
મેરા વાલી, તું મરરે દુર સરક દઉંગી ગાલી. મેં આન
ફસી તેરે હાથ હુઈ લાચારી, મેરે શીરપર મટકી ભારી મેં
તુમસે હારી, મન મોહન. ૧ દુસરી મરાઠણ સાંમતી
આઈકા હો કાંના, સોડ જાઉ ન દે મજ બાયરી હય બા
જાક તાંના; માઝા મંદીર પક્કા સુના પાલખીજ જુના, અ
મી મરાઠ જાત ગાવ્યાચી સોડ માઝી બહીયાં, તું મરરે
તુ લા દે છેન ગવ્યાચી માલા; તું મરરે જાત તનસે જોય
ન ઉડ વીનાં, તું મરરે માઝ જોબનકા દુધ પીના. માઝા
રંગકુન ઘર ઘે યાના, આવી તમાસા પાહરી; મેરી બહી
યાં પકડ નંદલાલ કરત બલ જોરી, મન મોહન. તીસરી
પરદેશન બોલી, હમે મત છીનો; હમ હિંદુ

રંગકી બાત, ઘટન મત ઘીજો; કહા માગત હેરે કાના, દુરસે મંગ લીજો. મેરે સીરપર મટકી ભારી, ખડા વહાં રેહેજો; તુ મરરે કહા કહનકે મુજકુ કાના; તુ મરરે એસા ખી જુલમ નહી કરના. તુ મરરે મેરા હાથ પકડ કયું તાનાં; મેરા બાપા આવેગા પરકુ કરેગા ફીજકારી, મેરે સીરપર મટકી ભારી મેં તુમસે હારી, મન મોહન બજાવે બાંસરી ગોવાલન પેરી, મેરી. ૩ ચોથી ઓરજણ બાઝી વીંજણુંડે મુકે, આગે બાત સગર ઓરજી ધુકાન તોકે; મુજો ધણી આએ પરદેશ થીઓ વર બારા; સગાગણુ જો છડાણુ સત્ય, નાંયકી સારો; તું મરરે નાય સત છડા ણા સારો; તુ મારે બાજકર હેડાથી તો જો કારો, તુ મરરે હેર અચીદા ધણી સુવારો. દાઢી ઝાલોને કાઢીરે બાહાર થીને ખુવારી, મેરી બકીયાં પકડ નંદલાલ કરત બલ જોરી. મન મોહન૦ ૪ પાંચમી ગુજરાતણુ બોલી મુને દે જાવા, શું એકની જોડને આવ્યો છે ફુસલાવા; મારી છાતી પર છે જોબન, કડણ લીંબુ જેવા, છોડ જાવા દે નહી તો થાશે કાવા દાવા; તુ મરરે કડે અલાગખલ મારો વાલી, તુ મરરે બ્રહ્માજી કહે છે બ્યાલી; તુ મરરે મન મોહન વગાડે તાલી. ભાઇ કાશમભાઇ એમ કહે છે, બનાવી તારી જોરી; મારા સીરપર મટકી ભારી મેં તુમસે હારી, મન મોહન૦ ૫

नवी स्त्रीमन मनोरंक तथा दि[illegible]
खुश गरबावळी

गरबी

લાવ લાવ સખી એક કાગળ લખીએ હરીને રે, એ
વા કઠણ થયા છો કાન, ના આવ્યા ફરીનેરે. ટેક. ૧
વાહાલે અમરૂત પાઇને ઉછેરયાં વાહાલે માહારે અમનેરે.
હવે વીખડાં ઘોળી શું પાઓ ઘટે નહી તમનેરે; ૨ વા
હાલે ફુલ પછેડા ઓઢાડયા વાહાલે મહારે અમનેરે, હવે
એંચી એંચી સીદ લોછો ઘટે નહી તમનેરે; લાવ૦ ૩
વાહાલે ઊંડા કુવામાં ઉતારયાં વાહાલે માહારે અમનેરે, હવે
તાડી તાડી સીદ લોછો ઘટે નહી તમનેરે; લાવ૦ ૪ વા
હાલે દુધડાં પાઇને ખેલાવ્યા વાહાલે માહારે અમનેરે. હવે
પાંણી વીના તલસાવો ઘટે નહી તમનેરે; લાવ૦ ૫ વાહાલે
રાસ રમાડી રીઝાવ્યાં વાહાલે મહારે અમનેરે, હવે આં
સુડાં શું પડાવો ઘટે નહી તમનેરે; લાવ૦ ૬

गरबी

મેહેલો મારગ જાવા દો હરીકસન મોરારી. ટેક.
લોક દુરજન દેખેરે, ગાળી એ નથી સારી; વેળા વાળી
તનશેરે, ગોરસ મારૂં નહીરે ખારૂં. મેહે૦ ૧ માહારી સા
સુ ઠગારીરે, નણદી માહારી નઠારી; માહારો સસરો સુ

વાળોરે, તેનું કાંઇ નવ ચાલે. મેલો૦ ૨ માહારો પરણ્યો અટારોરે, જો જાણે વાત કરી; લડવાને બેસેરે, કે દેખે લો ક હસી. મેલો૦ ૩ તુમે સમજો છોગાળારે, હવે ઘણી વા ર થઇ; મન મળવા ચાહાશોરે, તો મળશું વાર ફરી. મેલો૦ ૪ તુમથી નથી અંતરરે, પ્રાણ તુમ સાથ ફરે; જ્યારે દેખું તમનેરે, ત્યારે માહારૂ મન ઠરે. મેલો૦ ૫

ગરબી

મેહેલો મારગે અમે જાઇએરે, હરી કાંઇ વના થઇ ને કાંના મેહેલો મારગે અમે જાઇએરે. ટેક. ૧ માનો મા નો કહ્યાં વરજવાસીરે, મને જાવા દો જાની ઉદાસીરે; અ મે ગોકુળના રેહેવાસી, કાહાના૦ ૨ પ્રભુ સોળસો ગોપી તુ મારીરે, એકથી એક સરસ બીજ નારીરે; સીદને લોકો તે લાજ હમારી, કાહાના૦ ૩ રાજા કંસ નથી કાંઇ થારો રાજ, એવા ફાટી ગયા તમે સીદને કાજ; ભુંડા મનમાં ધ રો કાંઇ ધ્યાન, કાહાના૦ ૪ આવો આવો બસી તુમે ગા વને, માહારી પીડા મટાવીને જાવોને; એ કાનુડાને કાંઇ સામજના, કાહાના૦ ૫

ગરબી

કાહાના અળગો રહેને પલો લાગશે જો, માહારી મ હીનારે; માહારી, મહીની મટુકડી ઉતાર તો, અળગો રહેને પલો લાગશે જો. ટેક. ૧ કાહાના હું તે છુ બાળ કેરી બા

મણી જો, તું કે ગાયોનો ગોવાળ જો. અળગો૦ ૨ કાહા ના માહારે ઓઢંણ ચંપાં ચુંદડી જો, કાળી કામળીનો ઓ ઢંણહાર જો; અળગો૦ ૩ કાહાનાં માહારે જમણ સીરા લા પસી જો, ખાટી છાશનો તું પીવણ હાર જો; અળગો૦ ૪ કાહાના માહારે પોઢણ લાલ ઢોલીઓ જો, તુટી ખાટ લીનો પોઢંણ હાર જો. અળગો૦ ૫ કાહાના માહારે રેહેવા ને હવેલીઓ જો, તું વગડાનો વસનાર જો; અળગો૦ ૬ કાહાના માહારે મુખવાસ લવીંગ એળચી જો, તું પાંદડાનો ચાવણ હાર જો; અળગો૦ ૭

मीसरी

કે આઠ કુવા નવ વાવડીજી સોળસે પનીહાર,
ઉસમે કુન ગોરી પતલી ઓ મીસરી;
પતલી કમર લંબે બાલ. ૧
કે ઘાટ ઘડુલા રેંઢીઓજી, પીડી લાલ ગુલાલ;
કાન વાલી પતલી ઓ મીસરી,
લગી લળી નાંખે તરે. ૨
કે એડીની ગેડી કરૂજી કેડની કરૂરે કમાન;
નયણુનાં કરૂ બે ભલકા ઓ માસરી,
પાડું ચતુરે સુજાણ. ૩
કે ચતુરે પુરૂશની ગોરડીજી, હસી હસી ઉતર દેશ;
મુરખ પુરૂશની ગોરડી ઓ મીસરી,
રોઇ રોઇ ઉતર દેશ. ૪

કે હસંત જોબન ખસતજી, રૂવે તો ફુલે હો જાય;
એસો પીયારો મારો સાહબો એ મીસરી,
સાંજ પડે ઉઠ જાય. ૫
કે દાડમ સુકે દાહાડીએજી, ઘેર સુકાય ઘરે નાર;
બાપ ઘેર સુકાય બેટડી એ મીસરી,
હોણા પુરૂશ ઘેર નાર. ૬
કે રાજવેણ બેડી રાજમેજી, ખભે ઉઘાડા કેશ;
ખસ જોબન કે કારણે એ મીસરી,
દીલ્લી બેઠાતી લેશ. ૭
કે તેશી દીલીને મેરા આગરાજી, તરે મેરે કાપકા સ્નેહ;
તં ચમકાવી વિજળી રૂપા લોભીડા,
મેં વરસાવ્યો મેહ. ૮
ઘરના ઘોડા ચડેજી, નગર લીએ કેમ જાય;
કેમ માહારી સાહેલીએ ભાળ્યો એ મીસરી,
નિત્ય ઘર ભુલી જાય. ૯
કે હાથના હથવારા કરૂજી, નેણસે બીઓરે બોલાય;
સમજાવ્યો ના સમજે એ મીસરી,
મુરખ બકેરે ગુમાર. ૧૦
કે પાલણપૂર દીવડો બળેજી, કાજળ પડેરે સનેસ;
કે આંજન વાલી પતલી એ મીસરી,
મુલક ગાસે મેવાડ ૧૧
કે કોયલને કેમ મારીએજી, આંબાની રખવાળ;
મારો હરામી સુદલો એ મીસરી,

આણ્ સાખ્યાં ફળ ખાય.

કે ગોફાને કેમ મારીએજી, સેજોની રખવાળ;
મારીએ હરામી સાહબા ઓ મીસરી,
સેજ પરાઇ જાય. ૧

કે માણેકચોકકે બજારમેજી, એક ગ લાલ કમાન;
એપનવાલા ધર નહી ઓ મીસરી,
કાસપર કરૂ ગુમાન. ૧૬

કે માણેકચોકના બજારમેજી, હીરા લાલ બીકાય;
ચતુર હોયસો મુલવે ઓ મીસરી,
મુરખ ફેરા ખાય. ૧૫

કે નદી કીનારે સાયમા મુડા જલેજી, મુવા ન પ્રગટ હેય
ગયાં ના જોબન લાવડે ઓ મીસરી,
મુવા ન જીવે કોઇ. ૧૬

નીચ કરીએ ઊંચથીજી સદા નભાયા જાય;
નીચથી ક્યા કરે પ્રીતડી ઓ મીસરી,
સદાય મેહેણાં ખાય. ૧૭

કે કંકાણ કુવો ગોદાવીઆજી, રેંટ ફરે બેવા;
સીંચનવાલી પાવાખડ વસે ઓ મીસરી.
જેનો ચંપો પીએ મધ્ધાર. ૧૮

કે પ્રીત કરી દો જણેજી માળીને રંગરેચ;
રંગરેચ લાવે ચુંદડા ઓ મીસરી.
માળી લાવે ફુલ.

ફુલમે ક્યા પેહેરનાજી ધુપ પડે કુમલા,

ગયા ખ્યારા કરીઆં ઓ મીસરી
સાજ પડે મ્રૂત જાય. ૨૦
ચુંદડીઓ કયા પેહેરનાજી બુંદ પડે રંગ જાય,
ભલો ખ્યારો સાળુડો ઓ મીસરી,
ધોએ ધોએ રંગ રહે. ૨૧
કે ઓનર હોય તો ઓડીએજી ડુંગર ઓડ્યા ન જાય,
કુવા હોયતો ગાળીએ ઓ મીસરી,
સમુદ્ર ગાળા નવ જાય. ૨૨
કે કાગળ હોયતો વાંચીએજી કરમ વાંચ્યાં નવ જાય,
કે ત્રાગ હોય તો તોડીએ ઓ મીસરી,
પ્રીત તોડી કેમ જાય. ૨૩
કે મારા ઠાકેરનો ઘોડીલોજી દીઠો કલાલને હાટ,
દરૂડાનો છાકયો મારો સાયબો ઓ મીસરી,
ગયો કલાલને હાટ. ૨૪
કે નહી તારા સાયબાને ભાળયોજી નહી મલીઓરે બોલાવ
દારૂડાનો છાકયો તારો સાયબો ઓ મીસરી;
આવ્યો કલાલને હાટ. ૨૫
કે મારા ઠાકોરની મોજડીજી દીઠી કલાલને હાટ;
દારૂડાનો છાકયા મારો સાયબો ઓ મીસરી,
ગયો કલાલને હાટ. ૨૬

सात वार

આદીત્યે આનંદ સબ્બર કહુછું, મારે ગીરધર શું ઘરવાસ

ચરણમાં રેહુછુંરે; સોમે પામા સુખ સીતાજી ફળીયારે; આ નંદજીનો લાલ મુજને મળીઆરે. આ મંગળે મુજને હેત હરી શું લાગ્યુરે, આ હૃદય કમળનું બાગ હઈડે વાગ્યુંરે; આ બુધ આવ્યો સુખ જોવા જઈએરે, આ છાની કરીએ ગુજ વાહાલા થઈએરે, આ ભરેસ્પતી ગુરૂ પરતાપ સુખ છે સહુનેરે, આ સખી ઘણો આનંદ રાખો વહુનેરે, શુકર ના સર બોલ સહુને ગમતારે, આ લેતો તાળી હાથે રજ ની રમતારે; આ શનીસ્વરે સંદેશો હરીને કેહાવોરે, આ જોગ બન્યો છે આજ રમવા આવેરે; આ સાતે વાર જે ગાય નરને નારીરે, તેનો વઈકુઠ વાસજ થાય દેવ મોરારીરે

પંદર તથો

સખી પડવે પૂરણ બરમ જે કોઈ જાણેરે;
રૂડા રણછોડજીનો ધરમ વેગે વખાણેરે. ૧
સખી બીજે ભોડાણોજી, બોલ કહેછે હેવારે,
રાખશો તો રહેશે તોલ, ઉપજે એવારે. ૨
સખી ચોથે ચાલવા જાય, વસમી વાટેરે;
રૂડીયામાં રણછોડરાય, મળવા માટેરે. ૪
સખી પાચમે પાળા પંથ, તડકા તનમાંરે;
સેવા કરે હરીનો જંન, મારા મનમાંરે. ૫
સખી છઠે તે છાય અંગ, ધણીના ધરીઆરે;
રાખો રૂદીયા સાથે રંગ, હવે મન ઠરીઆરે; ૬
સખી સાતમે સુદર સામા મોહન મળીઆરે;
હુતો આવીશ તમારે ગામ, ફેરા ફરીયારે. ૭

સખી આઠમે જોડી વેહેલ, બળવંત બેડારે;
પુરવ દેશમાં કરી મેહેર; પંથમાં પેડારે. ૮
સખી નુમે નમ્યા નીપ. આણી સાંભરે,
સેવક સુતા માંગી માંહી, હરી રથ હાંકેરે ૯
સખી દશમે આવ્યા ડાકોર, હરજી રસીયારે;
તે ઠેકાણે ઠાકોર, વાલો મારો વસીઆરે; ૧૦
સખી એકદસીના દાન, ગુગળી ઘેચારે;
મધ રાતે આવ્યા માહારાજ, હેરાણુ હેરચાંરે. ૧૧
સખી બારસે બાંધ્યા છે માલ, સેવકથી છાનારે;
સેવુંતા સવા વાલ, પૂજીમાં પામ્યારે. ૧૨
સખી તેરસે ગુગળી ઘેર, પાછા ફરીયારે;
મધ રાતે આવ્યા માહારાજ, કારજ સારીઆરે ૧૩
સખી ચઉદસે ચરણા મરત, પ્રેમે સુ પીધારે,
હરી કઠણ થયા નંદલાલ, સંદેશા ન કીધારે ૧૪
સખી પુનમે પૂજા થાય સોભા સારીરે;
ત્યાં દરસન કરવા જાય, નરને નારીરે. ૧૫
સખી પંદર તથો સાત વાર, જે કોઈ ગાસેરે;
તેને મળસે દ્વારકાનો નાથ, વઈકુંઠ જાસેરે. ૧૬

पंदर तथो

સખિ પડવેતે પંથે ચાલ્યારે, માહા વનના તે મારગ ઝાલ્યારે
સાથે સીતાને લક્ષ્મણ બાળા, રગુપતી રામ રૂદમાં રહેજોરે. ૧
સખિ બીજે મઢીમાં બીરાજેરે, જેવા નદીઓ તણા નારગાજેરે

રામ મેલી ગયા રૂડુ રાજ્ય રઘુપતી રામ રૂદેમાં રહેજોરે. ૨
સખિ ત્રીજે તે વનની ઝાડીરે, દુધ ફળ મંગાવેછે દાહાડીરે;
સારી શોભે શીતાજીની વાડી, રઘુપતી રામ રુદેમાં રહેજોરે ૩
સખિ ચોથે કેવડીયા બેહેકેરે, ફાલ્યો ફુલ્યોને મોગરો મહેકેરે;
એવી બીજી લટાઓ લેહેકે, રઘુપતી રામ રૂદેમાં રેહેજોરે ૪
સખિ પાંચમે પોપટ પાળ્યોરે, પાંખ બીડીને કંઠલો કાળોરે
મુખે રામ ભાગ તણો ભાળ્યો, રઘુપતી રામ રૂદેમાં રેહેજોરે. ૫
સખિ છઠે છેતરવાને આવ્યોરે, કુડો કપટ રાવણ સાથે લાવ્યોરે
એ મુખનો મારગ બતાવ્યો, રઘુપતી રામ રૂદેમાં રેહેજોરે. ૭
સખિ સાતમે શ્રી હરિ સમરયારે. વાડિ બીજી ઉજાડા ભમરારે
ડુંપ સાહીને ઉપાડ્યા ડમારા, રઘુપતીરામ રૂદેમાં રહેજોરે. ૭
સખિ આઠમે એને નિહારયોરે, ધનુષ ધરિને મરગલો મારયોરે
મરગ મરતી વખતે પોકારયો, રઘુપતી રામ રૂદેમાં રહેજોરે. ૮
સખિ નોમતે નાખ્યો તીરરે, જઈ વગડામાં મરગ શરીરરે;
વારે ધાજો લક્ષ્મણવીર, રઘુપતી રામ રૂદેમા રહેજોરે. ૯
સખિ દશમે કહે લક્ષ્મણનેરે, ભલા વીરો બોલાવેછે તમનેરે
આડી આણ દીધી છે આમને, રઘુપતીરામ રૂદેમાં રહેજો ૧૦
સખિ અગીઆરશી આપવાશીરે, લઈ પટ લેવાનો લાગ તપાશીરે;
રાવણ સીતાને લઈ ગયો નાશી રઘુપતિરામ રૂદેમાં રહેજોરે ૧૧
સખિ બારમે હનુમાન બળીયોરે થેકી સમુદ્રને પાળ નીકળીયોરે
જઈ જેગ માલાને ગળીયો રઘુપતિ રામ રૂદેમા રહેજોરે ૧૨
સખિ તેરશે ત્રંબાળુ બાજેરે, હાંક હનુમાનની વાગેરે;
જહાવલંકા તે ગઢમા લાગે, રઘુપતીરામ રૂદેમાં રહેજોરે ૧૩

સખિ ચઉદશે ચિત વિચારીરે, ફોજ વાંદરાંની રચી સારીરે;
રામે રાવણને નાંખ્યો મારી રઘુપતિરામ રૂદેમાં રહેજોરે. ૧૪
રૂપી પૂનમે પ્રભુજી આવ્યારે, થાળ ભરી માતાએ વધાવ્યારે
માતા કઉશલ્યાને મન ભાવ્યા રઘુપતી રામ રૂદેમાં રહેજોરે ૧૫
સખિ પંદરે તથો થઇ પૂરીરે, એમાં એકે નથી અધુરીરે;
આતમારામની વાણી મધુરી રઘુપતીરામ રૂદેમાં રહેજોરે. ૧૬

પંદર તથો

પૂનમે અમને પૂરણ દરશન દેજોરે છોગાળા;
દયા કરી મારા દેહનાં દુખડાં ખોજોરે મોરલીવાળા ૧
પડવે આવી પકડો મારી બાયરે છોગાળા
કાંઇ સાત ગુરૂના શીતળ રાખો છાંયરે મોરલીવાળા ૨
બીજે મારી બાળક બુધી કાપોરે છોગાળા,
દયા કરી મારી દેહના દુખડાં ભાગોરે મોરલીવાળા ૩
તીજે હું તો તત્પર થઇને બેઠીરે છોગાળા;
ગોરી જાણીને મુજને લાગી મીઠીરે મોરલીવાળા ૪
ચોથે ચતુરા શું ગયા છો ચુકીરે છોગાળા;
કંઇ નેહ લાગી મે લાજ કુળવની મુકીરે મોરલીવાળા ૫
પાંચમે પૂરણવરતી કેમ થાયરે છોગાળા;
મુજ હરી વીનાનો ઘડીએ ના રહેવાયરે મોરલીવાળા ૬
છઠીના લખીયા લેખ તે કેમ ટળશેરે છોગાળા;
મુજ પતિવરતાનાં કારજ કેમ કરતાં પડશેરે મોરલીવાળા ૭
સાતમે હું ગુણ તમારા ગાતીરે છોગાળા;

કાંઇ મોરલીને શબ્દે હીંડુંછું માતીરે મોરલીવાળા ૮
આઠમે કાંઇ અવતરીયા અંતરજામીરે છોગાળા;
ગોકુળ કુળમાં જન્મ્યા છો નીજ નામીરે મોરલીવાળા ૯
તુમે કરતા નરપતનાં કામરે છોગાળા;
મુજ મંગળવારથી ગયા મથુરાં ગામરે મોરલીવાળા ૧૦
દશમે દાવાદળ આવી કોપ્યારે છોગાળા;
કાંઇ મામો કંસ મારીને રાજ્યસ્થાન રોપ્યોરે મોરલીવાળા ૧૧
એકાદશીના પડદા આવી ખોલેરે છોગાળા;
કાંઇ અંતર જામી આમ સંગાથે બોલેરે મોરલીવાળા. ૧૨
બારશે વંદ્રાવન રમતા જીલેરે છોગાળા;
મુજ અપુરા જીવને શું મેલોછો વિલેરે મોરલીવાળા ૧૩
તેરશે કાંઇ ચરણ કમળ ચિત લાગ્યુંરે છોગાળા;
કાંઇ જન્મા જનમની ભકિત તમારી માગુંરે મોરલીવાળા ૧૪
ચઉદશે કાંઇ ચરણ કમળના દાશીરે છોગાળા;
મુજ મંગળવારથી ગયા મથુરાં નાશીરે મોરલીવાળા ૧૫
અમાંશે કાંઇ ધરણીધરે કહેવાયરે છોગાળા.
કાંઇ નરસઇ મેહેતા ગુણ તમારા ગાયરે મોરલીવાળા ૧૬

પંદર તીર્થનો.

પડવાની પણ પ્રીત ગતમત ભુલીરે, મારા હરીવીના એક વાત સારચે સુનીરે બીજે બાજે વેશ રહીછું બાળીરે આ ઘરમાં કેમ રેહેવાય વાગે તાળીરે, ત્રીજે ત્રીભોવન રાય રાજ પધારેરે હરી આવીને આપણે ઘેર હેત વધારોરે; ચોથે મથુરા નાર ચંચળ ચાલેરે, પેલા વડોદરાનો વઇદ દુખડાં ટાળેરે;

પાંચમના પાડા હરી શું રાખ્યારે, મારે પેમરસ પીવા કાજ રહ
રી રસ ચાખ્યારે; છઠીના લખીઆ લેખ તે કેમ ટળશેરે મારે
પેલા ભવની પ્રીત આવી મળશેરે સાતમના સંતાપ હરીશું
અગનેરે, આશું કહીએ મહારાજ લાજ નહી તમનેરે, આ
ઠમ ઓછવ થાય હરી હોય હેલીરે મારો સોળ ગોપીઓનો સા
થ રમવા ઘેલીરે. નોમે નમેરા નાથ નમેરા ના થઈએરે, આ
ગોકુળીયું મેલી મથુરા ના જઈએરે. દશમે દીન રાત રહી
માઝી હાંઝેરે ઘેર નાવજીઓ રીસાય તે ઘણું સાલેરે. એકાદશી
ના વરત અમારે કરવારે શ્રી જમનાજીના ધ્યાન મારે ઘર
વારે દાતણીએ દરશન દેજોરે; મારા શામળીઆ ભગવાન
સનમુખ રહેજોરે. તેરસના તો તંત અમારા તુટયારે, આ
હરી હરી કાના હોડ અમારા મુકયારે ચઉદશે તો ચતુર ના
ર શું વાહલારે ઘેર રાધા સરખી નાર શું રીસાયરે. પુનમે
તો પરર દીયો થઇ રહાવેરે ગને સેજલડીએ સુતા નિદ્રા
ના આવેરે.

ફાગણ ઉતરાણના મહીના

ફાગણ ફરાણું ગયા મેલી; આંખડીએ આંસુની હેલ,
ગોપી ફરે ગોકુળમાં ઘેલી ઓધવજી નારે ઘટે તમને;
સંભારી થઇ ગોરે ટોળી, કે વેડે આ અજો ગલી;
ભેરી એના જોબનમાં ઘેલી. ઓધવજી નારે ઘટે તમને ટેક
માગશરે મંદિરમાં રહેતાં મળા એશા મોજનીયા જમતાં;
હરી અમે કેમ નથી ગમતાં, ઓધવજી નારે ઘટે તમને ૧
પોષે તો પ્રીત કરી પહેલી; ગોરસના ગયા મેલી;

[illegible] મોકલજો વહેલી, ઓધવજી નારે ઘટે તમને. ૨
કુબજા શોકય પણ સાલે, વાહાલો મારો મથુરામાં માહાલે;
તરછોડયાં નંદ તણે લાલે, ઓધવજી નારે ઘટે તમને. ૩
ફાગણ રંગ રમતાં હોળી, સુંદરે પહેરી અરગજાને ચોળી;
કંકુ કેસરમાં બોળી ઓધવજી નારે ઘટે તમને. ૪
ચઇતરે ચીત કર ચુકયા તન અટવાએ માગ સુક્યાં
નારીએ નિસાસા મુકયા ઓધવજી નારે ઘટે તમને. ૫
વાઇસાખે વાટ જુએ ગોપી લજા માબાપ તણી લોપી
પ્રીતો કુબજાને સોંપી, ઓધવજી નારે ઘટે તમને ૬
જેઠ આવી ઘાણ લેતા દહાડી, મથુરામાં રંગ રમતા નારી.
તે કેમ ભુલ્યા ગિરિવરધારી ઓધવજી નારે ઘટે તમને. ૭
જોકે [illegible] હસીએ, તારી માસ કીધી છે રસીએ,
હવે હરી ગોકુળમાં વસીયો, ઓધવજી નારે ઘટે તમને ૮
ગરજે મેઘલીઆ ગાજે; તેથી મારાં દીલડા તો દાઝે;
મુકી એકલડાં મહારાજે, ઓધવજી નારે ઘટે તમને. ૯
આસોમાં શું કરીએ સજની, ગોકુળ નહી દીઠા કે રજની:
અંતરમાં જેમ લાગે અગની, ઓધવજી નારે ઘટે તમને ૧૦
ભાદરવો ભરે જોબન નારી, ઘેર નવ આવ્યા ગીરધારી;
વાહાલે મારે મેલ્યા વિસારી, ઓધવજી નારે ઘટે તમને ૧૧
આસોમાં ઓધવજી આવ્યા સંદેશો સામ તણો લાવ્યા;
રણછોડજીને મન ભાવ્યાં, ઓધવજી નારે ઘટે તમને.

ગુજરી

[illegible] પહેરીને [illegible] દીવાઓરે.

કે બાદશાહુરે ઉતરે બાગમેને મેં કચા મસ દેખન જાઉરે.
કે હાથમેરે લેઉ લાલ મંજીરે, કંદોરાણ હોકા જાઉરે.
કે બાદશાહુરે ઉતરે બાગમેને મેં કચા મસ દેખન જાઉરે.
કે હાથમેરે લેઉ લાલ બેડલું, પનીહારણ હોકર જાઉરે.
કે બાદશાહરે ઉતરે બાગમે મેં કચા મસ દેખન જાઉરે.
કે હાથમેરે લેઉં લાલ લાકડી ગોવાલન હોકે જાઉરે.
કે બાદશાહરે ઉતરે બાગમે મેં કચા મસ દેખન જાઉરે.
કે હાથમેરે લેઉ ફુલ છાબડી મેં માલેન હોકે જાઉરે.
કે ફુલ ફગરનો ઘાઘરો ને સાળુડે કસબની કોરરે.
કે કલ્લારે કાંબીને આગુળ બાહુંટા અણવટના ઝમકારરે.
કે હાથે બાજુબંધ બેરખાને એના દશે આંગળીએ વેઢરે.
કે કાને કલાફુલ શોભતા એને કાને ઝબુકે ઝાલરે.
કે કોટે તે પાટીઆં શોભતા એને કંઠે એકાવળી હારરે.
કે લાલાં તે જમનું કાપડુંરે એને જરૂ મોતીનો હારરે.
કે નાકે તે વાળીઓ શોભતી એને ટીલડી તપે લલાડરે.
કે બાલે બાજ મોતી પરોવ્યાં જાણે ઉગ્યો સુરજ ભાણરે.
કે છોટી મટકીમાં દહીં જમાયો દુધ લીધો મણ ચારરે.
કે ચલી ગુજરીઆ દહીં બેચનકું ચલી બાદશાહકે દરબારરે.
કે આવરે હતો કોઈ મહીયર હતો કોઈ હતોને મીઠડા દુધરે.
કે સાસુરે કેવે સુણો બાવરીઆ લશ્કરમાં મત જાવરે.
કે દીલ્લી શહેરકા બાદશાહ તુજે રખે ગોખલ માંહરે.
કે સાસુના વારેચા ના કરે વહુ મહી વેચવાને જાયરે.
કે હાટે બેઠા હાટ વાણીઆ ને ચોરે બેઠા ગામધારરે.

કે જો હવે સો મેહી રહ્યા ને બાદશાહ મરણ્યા મેં પરે.
કે ચલી ગુજરીઆં મહી મેમાનકુ એકી લાલ બજારરે.
કે સીપાઇ બીચારે ચડી લગાઇ જીવ જાન હુઆ હેરાનરે.
કે અપને લસ્કરમે એસી મહીયારીન એરતા ન કાહકા કુંવરે
કે બાદશાહકુતો ખબર હુઇને ગુજરી દેખન આયરે.
કે અલીઆરે અલીયાં ક્યા ફીરના ગોરી પેઠો પડદા માયરે
કે પડદેમે બેઠી મોજ કરો ગોરી ખાવો નાગર પાનરે.
કે અલીયારે અલીયાં બોહોત ભલી તરે પડદેકુ લગાદેકે આગરે
કે હીંદવાણી તું હરામજાદી બાદશાહકુ દેવે જવાબરે
કે બાદશાહા કેવે સુણ ગુજરી તમ સુણો અમારી બાતરે
કે કાપ કથીરમાં ક્યા પેહેરનાં ગોરી પેહેરો સોના હીરરે.
કે કાંપ કથીર મેરે બોહોત ભલા તેરે શોનાં લગાદેકે આગરે
કે હીંદવાણી તું હરામજાદી બાદશાહકુ દેવે જવાબરે.
કે બાદશાહા કેવે સુણ ગુજરી તમ સુણો અમારી બાતરે
કે કાળી કામળમે ક્યા ઓઢના ગોરી પેહેરો દક્ષણી ચીરરે.
કે કાળી કામળ મેરે બોહત ભલી તેરે ચીરકુ લગા દેઉ આગરે
કે હીંદવાણી તુ હરામ જાદી બાદશાહકુ દેવે જવાબરે.
કે બાદશાહા કેવે શુણ ગુજરી તમ શુણો અમારી બાતરે
કે ઘેસ છાસમે ક્યા ખાના ગોરી ખાવને મેન પકાવરે
કે નાન પકાવમે ક્યા ખાના મેરા હીંદુકા અવતારરે.
કે હીંદવાણી મુ હરામજાદી બાદશાહકુ દેવે જવાબરે
કે બાદશાહા કેવે શુણ ગુજરી તમ શુણો અમારી બાતરે
કે મકનારે હાથી અજબ બનાને ગોરી હાથી દેખન આવરે

કે તેરે હથીમે કયા દેખના મેરે પેર ઝુરી ઝાંઝરે
કે દહીં કુવડી નહી આઊ મોમ ગુંકી બાંધુ પાળરે.
કે હીંદવાણી તુ હરામજાદી બાદશાહકું દેવે જવાબરે
કે બાદશાહ કેવે શું ગુજરી તમ શુણો અમારી બાતરે.
કે મેરા કુંવર અજબ બના ગોરી કુંવર દેખના આજરે
કે તેરે કુંવરમે કયા દેખના મેરા આયુંગા ગોવાળરે
કે હીંદવાણી તુ હરામજાદી બાદશાહકું દેવે જવાબરે
કે બાદશાહ કેવે શું ગુજરી તમ શુણો અમારી બાતરે
કે મેરી સોબામે રાણીઓ ખુબ બની ત રાણીઓ દેખના આજરે
કે તેરી રાણીમે કયા દેખના મેરે ઘરે બારે પનીહારરે.
કે હીંદવાણી તુ હરામજાદી બાદશાહકું દેવે જવાબરે
કે બાદશાહ કેવે શું ગુજરી તમ શુણો અમારી બાતરે
કે મેરા ઘોડા અજબ બના ગોરી ઘોડા દેખના આજરે
કે તેરે ઘોડેમે કયા દેખના મેરે ઘેર ગધરી ભારરે.
કે હીંદવાણી તુ હરામજાદી બાદશાહકું દેવે જવાબરે
કે બાદશાહ કેવે શુણ ગુજરી તમ શુણો અમારી બાતરે
કે મેરી મુછો અજબ બની ગોરી મુછોપર મોહી સારે
કે તેરી મુછોમે કયા દેખના મેરા બકરે જેસા પુછરે.
કે હીંદવાણી તુ હરામજાદી બાદશાહકું દેવે જવાબરે
કે બાદશાહ કેવે શુણ ગુજરી તમ શુણો અમારી બાતરે
કે કીયું તમારૂ સાસરે ને કીયા પુરશ ઘેર નારરે
કે ઘર ગોકુળ મારૂ સાસરૂ ને નંદા પુરશ ઘેર નારરે.
કે હીંદવાણી તુ હરામજાદી બાદશાહકું દેવે જવાબરે

કે બાદશાહા કેવે સુણ ગુજરી તુમ સુનો અમારી બાતરે
કે કોણ દેશકી ગોવાલણીને શું છે તાહારૂ નામરે;
કે ઘટમાંડવકી ગોવાલણીને મેના ગુજરી મારૂ નામરે.
કે હિંદવાણી તું હરામજાદી બાદશાહકુ દેવે જવાબરે
કે બાદશાહા કયે શુણ ગુજરી તુમ સુણો અમારી બાતરે.
કે છોટી મટકીકા મુલ કરે ગોરી ઉસકા કયા હોય મુલરે.
કે હિંદવાણી તું હરામજાદી બાદશાહાકુ દેવે જવાબરે.
કે બાદશાહા કેવે શુણ ગુજરી તમ સુણો અમારી બાતરે
કે દુસરી મટકીકા મુલ કરો ગોરી ઉસકા કયા હોય મુલરે;
કે દુસરી મટકીકા મુલ કરૂં તેરી સોળસે રાણીઓ દુલરે;
કે સોળસે રાણીઓ સાજ કરૂ તેરા કોય ના લેવે નામરે.
કે હિંદવાણી તું હરામજાદી બાદશાહકુ દેવે જવાબરે.
કે બાદશાહા કેવે શુણ ગુજરી તમ શુણો અમારી બાતરે;
કે તીસરી મટકીકા મુલ કરોને ગોરી ઉસકા કયા હોય મુલરે
કે તીસરી મટકીકા મુલ કરૂંતો તેરા મકના હાથી દુલરે;
કે હિંદવાણી તું હરામજાદી બાદશાહાકુ દેવે જવાબરે;
કે બાદશાહા કેવે સુણ ગુજરા તમ સુણો અમારા બાતરે
કે ચોથી મટકીકા મુલ કરોને ગોરી ઉસકા કયા હોય મુલરે;
કે ચોથી મટકીકા મુલ કરૂં તેરી સારી દીલ્લી દુલરે,
કે હિંદવાણી તું હરામજાદી બાદશાહકુ દેવે જવાબરે
કે બાદશાહા કેવે સુણ ગુજરી તમ સુણો અમારી બાતરે.
કે તેરા રૂપતો કોને દીવા ને જાણે સાની ઘડ શાનારરે
કે અલ્લામીયાંને મુજ રૂપે દીએ એસા કરમ કેરે કીરતારરે

કે હિંદવાણી તું હરામજાદી બાદશાહાકુ દેવે જવાબરે;
કે બાદશાહા કેવે સુણ ગુજરી તમ સુણો અમારી બાતરે
કે ગલબલ ગલબલ કયા બોલતી ગોરી બોલો સમજકી બાતરે
કે અકડ છકડ ગોરી કયા બોલતી કાંઇ છકડ લગાઉ દો ચારરે
કે તું નવ જાણીશ એકલી મારા ગુજર ચહડે નવ બાપરે;
કે હિંદવાણી તું હરામજાદી બાદશાહાકુ દેવે જવાબરે;
કે બાદશાહા કેવે સુણ ગુજરી તમ સુણો અમારી બાતરે;
કે મારૂ તમાંચાને ઉડજાય પચડા મુખડા હો જાય લાલરે
કે ટકે ટકે તેરા ટટુ બેચાઉ ને દમડીકા દસ ઉટરે
કે ટકે ટકે તેરી ઢાલ વેચાઉ ને દો કોડી તરવારરે
કે બાદશાહકુ તો ઘુસા લગા ને ડાબી બેઠી માંયરે.
કે હાથે ડાબીરે હાથ કડીયા ને ઉથકુ હાથીપર બેડાવરે
કે હાથી હોદે પર બેઠી ઉસકા કોઇ ન લેવે નામરે.
કે બામણું વીરા વેનવું તને આપુ હઇયાનો હારરે
કે કાગળ જઇને આલજે મારા હીરા દીયરને હાથરે,
કે હોશીએ કાગળ વાંચીયોને ભાઇ ગુજરી પડી બેડી માયરે
કે ચંદે કાગળ વાંચીયો ને ગુજરી પડી બેડી માયરે
કે છો પડી ભાઇ પડગા દો કાંઇ એવી લાગીશું બેચારરે
કે તાણી બાંધોને ભાઇ ઢાલ તલવારોને તાણી બાંધો હથિયારરે
કે સુરા હોય તો સંગે ચલોને નહી કાયરકા કામરે.
કે કેસરીઆ ભાઇ વાઘા પહેરોને હોજાવ લાલ ગુલાલરે
કે ત્યાથી હરીઓ દોડીઓ તે ગયો ઘોડાની પાસરે
કે તાણીને બાંધો તંગડો ને ઢીલી મેલો લગામરે

કે દીલ્હી જીતીને ઘેર આવું તો રેવંત મારૂ નામરે
કે હીરીઆ ઘોડે એકજ ચઢ્યો ને ગુજર ચઢ્યા નવ લાખરે
કે હીરીએ ઘોડા એડીઓને ઘેમી મારયા પચાશરે
કે લેજે ભવાની ભોગ આતો ગુજર કેરો રોગરે
કે ચંદ ઘોડા એડીઓને જાય દીલ્લી મેદાનરે.
કે હીરીઓ પેઠો સેહેરમાં ને વાણીયા નાઠા જાયરે;
કે ચંદ ઘોડા એડીઓને ફંદાઇ નાઠા જાયરે;
કે તોપોકી ધમરોળ હુઇને હુવા અંધારા ઘોરરે;
કે બાદશાકુતો ખબર નહી ને રઇયત નાઠી જાયરે;
કે સુતો બાદશાહા જાગજે તાહારે નગર પડયો ભેંકારરે;
કે સુતો બાદશાહા જાગીઓ બાઇ કયાં હોતા ધમરોળરે
કે સુતો બાદશાહા જાગીઓને મુગલ ચઢ્યા બાવીસ લાખરે;
કે તાંબાની નોબત ગડગડેને જેના ઢમકે વાગ્યા ઢોલરે;
કે ફાગણ સુદ ચઉદશને દાહાડે મામલો ચચ્યો જોરરે;
કે ગુજરી રહીને બાઇઓયાંને બોલી એકજ બોલરે
કે હીરીઓ પેહેર કાંસળીને હથીયાર મુજને આનરે
કે બાદશાહ સાથે એસી બડું મેરા જુગમાં હોજાય નામરે;
કે તરવારે તાળી પડે ને બરછી આવે પાનરે.
કે આગાડી પછાડી દેરા તાણીને બીચમાં રખો મેદાનરે;
કે વચમાં રાખો ગુજરી બાઇ જે જીતે તે લઇ જાયરે
કે હીરીયોને ચંદીઓ બોલીયા રાજા સાંભળો અમારી વાતરે
કે પેલા તે ઘાવ વગી તમે કરોને અમ તમારી રઇયતરે;
કે પેહેલો તે ઘાવ બાદશાહે કીધો ગુજર લશકર માંયરે,

કે હીરોજીને ચંદીપો ધુસે થયા જેમ બકરમાં પડીઆ વાઘ

કે તલવારોની તાળી પડે ને લોહીનો વરસ્યો મેઘરે.

કે તમારી ગુજરી તમને સોંપી ગુજરી હમારી બેનરે;

કે ત્યાંથી ગુજરી ચાલીયાંને ગયાં સાસુને ઘેરરે;

કે સાસુ મેહેણાં બોલાયાં વહુ જાઓ બાદશાહાને ઘેરરે

કે આ વહુઅરને જાદવાને બીજી પરણાવું હું કાલરે

કે આ વહુઅરને જવા ન દેઉ મારા ગુજરનો પત જાયરે.

કે ત્યાંથી ગુજરી ચાલીયાં ને ગયાં નણદલને ઘેરરે,

કે નણદલ મેણાં બોલીયાં ભાભી જાઓ બાદશાહને ઘેરરે;

કે ત્યાંથી ગુજરી ચાલીયાંને ગયાં તે પાવાગઢરે,

કે પાવાતે ગઢમાં અલોપ હો ગઇ માહાકાળી કહેવાયરે.

गरबी

હાંરે લટકાળો ગીરીવર ધારી,

હાંરે મને મારી નેનકટારીરે લટકાળો ગીરીવરધારી ટેક.

હાંરે આજ મળ્યારે વાલો જમુનાની તીરે,

હાંરે એની રૂપ રસીક છબી ન્યારીરે. લટકાળો. ૨

હાંરે સામળીએ કહ્યું સાનમાંરે;

હાંરે મારા પ્રાણ થયા ઘણા પ્યારારે. લટકાળો. ૩

હાંરે હરી ભટના હરીએ કર્યું કામણ,

હાંરે મારી શુદ્ધ બુદ્ધ સરવે વિસારીરે. લટકાળો. ૪

ગરબી.

હાંરે મારા સમ કાલ મળજો,

હાંરે પેલું વચન બોલ્યા તે પળજોરે   મારા. ૧
હાંરે રસ્તે આળ ન કરીએરે વાહલા,
હાંરે મારી સાચી વાત સાંભળજોરે;   મારા. ૨
હાંરે ઘણી ઘણી પ્રીત કર્યા પછી ગીરધરરે;
હાંરે પેલા લોક ડરાવ્યા નવ ડરજોરે.   મારા. ૩
હાંરે હરી ભટના હરી છો હજુ કાચા,
હાંરે તે માટે પાછા વળજોરે;   મારા. ૪

ગરબી.

હાંરે ચાલો ચાલો ચતુર કાંઇ લાજો,
હાંરે તમે આવી અમને શું બાજોરે;   ચાલો. ૧
હાંરે વળગા જુગી ન કરો વાહલા,
હાંરે તમે શાર કરો શિદ આજોરે   ચાલો. ૨
હાંરે હવે દુરીજન થાયા સમજાણા
હાંરે અમે લાજીએ ને તમે ગાજોરે   ચાલો. ૩
હાંરે હરીભટના હરીને કરીએ ટુંકારા;
હાંરે માટે હેત ઘણેરા અમને દાજોરે.   ચાલો. ૪

ગરબી.

હાંરે જુમનાંની તીરે ચાલો,
હાંરે જીવનને જોવા ચાલોરે;   જુમનાંની ૧
હાંરે જુમનાની તીરે વાહલો ધન ચરાવે,
હાંરે મોરલી બજાવે નંદલાલોરે,   જુમનાંની. ૨
હાંરે ઘણે દાહડે ઘેર આવ્યા નહીરે જવા દઉં,

હાંરે મટે મનખા દેહનો લાવોરે; જમુનાની. ૩
હાંરે હરીભટના હરી૦ છો રંગ રસીયા,
હાંરે માટે ઘેરીને ઘરમાં ઘાલોરે જમુનાંની. ૪

ગરબી.

કેઆદેને કાહાન તારી માને કેઆદેને કાહાન.
વાણાની વટવાટ લડે છે, રવી ઉગમતે ભાણ તારી૦ ૧
બીવડાવો તે બીજી નારી, અરૂ લોહુ આરસપાણ તારી૦ ૨
વંદ્રા તે વનની કુંજ ગલીમાં, હલકુ પીપળીયાનું પાન તા૦૩
બાઇ મીરાં કહે પ્રભુ ગીરધર નાગર, વાગ્યાં અમારાં વાન તા૦૪

ગરબી.

કાહાન મ.ગ્યો દો જસોદાજી મહાન માગ્યો દો. ટેક.
આજની કૃજની રંગભેર રમતાં, પરભાતે પાછો લો જસોદાજી
કઆંને કાંબી આગુવટ બીછુવા, હાર હઇાના લો જસો૦ ૨
હસ્તીને ઘોડા માલ ખજાના, પેહેલ મંજુતી લો જસો૦ ૩
મીરાંબાઇ કહે પ્રભૂ ગીરધરના ગુણ ચરણ કમળ ચીત લો;
જસોદાજી. ૪

ગરબી.

લીધુંરે લટકે મારૂ મન લીધુંરે લટકે. ટેક.
વંદ્રા તે વનમાં વેણુ વગાડે, વાંસ તણે કટકે મારૂં મન ૧
ખાતા ભંગ કરૂચા ગીરધારી અમને મારયા છે લટકે મારૂમન ૨
ખાટ પીતાંબર હરીએ પેરયા માહો હુંતો પાળુડે પટકે મારૂ ૩

મીરાંબાઇ કહે પ્રભુ ગીરધરના ગુણ, ચરણકમળ ચીત્ત અ
ટકે મારૂં મન, ૪

ગરબો

મહી ઢળશે મારૂ મોહનલાલ મહી ઢળશે મારૂ,
બાપ બે બાપનું માટ નંદાશે, શોકીનું સારૂ મોહન ૧
તમે વનમાળી ન કરો આળી, અમે વહુવારૂં મોહન ૨
ફુલ પડે તેની ચોસર ગુંથે, લોક બે લે ન્યારૂ મોહન ૩
મીરાંબાઇ કહે પ્રભુ ગીરધરના ગુણ ચરણ કમળવારૂ મો. ૪

ગરબીઓ.

શામળીઆ લાલ સાસુડી સંતાપે કહો કેમ કીજીએ,
કયાં જઇએ હરી ઘરમાં બેસી રહીએ તો રાંડ ગણાશે; ટેક
મારી સાસુ શંખણી છે એની નણંદ જને નાતરે ગઈ પેહેલી
તેતો વાત નથી કહેવા જેવી શામળીઆ. ૧
મારો સસરો સાધુજન ઘણો, મને આશરો છે તેહના તણો;
મારો જેઠ બાપડો બુચી વનો શામળીઆ. ૨
મારો દીયરીયો હળવા મળો તેતો લઢાઇ કરવા સઉ પેલો
એની ફુટેલ બુચી ઢાંકી ગલો શામળીઆ ૩
જાણે સુડી વચે સોપારી, હુંતો અનાદનાથું તમારી;
પદ ગાશે વઇશ્નવ વિચારી. શામળીઆ. ૪

પદ તથા.

હસી હઠ મેઝને રાખે, મારી સંગ બાળને રાખે;

અમેલા મોલને રાખે, ગુગરડા બોલને રાખે;
કહયા મેરા માનને રાખે. ટેક.
પડવે મારી સાહેલડી પેઉજી વાડીએ જાય;
પેઉજી લાવે દાડમ ગોરી છોલીને પિયુજી ખાય હરિ. ૧
બીજે મારી સાહેલડી બાબીજ ઉગ્યો ચન્દ;
દાડમ કેરે દંતડે ગોરી આશા માંડ્યો ફંદ; હરિ ૨
ત્રીજે મારી સાહેલડી ત્રીયાજ વારેવાર;
આ શુ ભુલી સુદરી, ભુલી કંકુને કાજળ સાર; હરિ. ૩
ચોથે ચમકતા મે સુણી જોબન બાળે વેશ;
ભરજોબનમાં એકલી, જેના પેઉજી ગયા પરદેશ હરિ. ૪
પાંચમે મારી સાહેલડી પંપ પલંગ કંથ દુર;
ભરજોબનમાં એકલી મારૂ જોબન જાય ભરપુર હરિ. ૫
છઠે મારી સાહેલડી છઠીજ વારેવાર;
પરદેશી રાજ પધારશે આપણે બેસીશુ હારેહાર હરિ. ૬
સાતમે મારી સાહેલડી, સાતજ કીધો સનેહ;
ચોમાશાની રત ચોકણી, ઝીણા ઝરમર વરસે મેહ હરિ. ૭
આઠમે મારી સાહિલડી, આઠજ જોડાજોડ;
પરદેશી રાજ પધારસે, આપણ બેશીશુ મોડામોડ હરિ. ૮
નોમે મેરી સાહેલડી, તવલજ પેહેરૂ ચીર;
દિપક લેઇ મેડે ચડુ, મારે નયણે વછુટયા નીર હરિ. ૯
દશમે મારી સાહેલડી, દશરા પુજવા જાય;
પુજ્યા તે નરે પામીયા, મારા રાયજાદા ભરથાર; હરિ. ૧૦
અગીઆરશ મારી સાહેલડી, મે કંધી શીવરાત;

પરાઢીયેં ઉઠી પારણાકરૂ મને કૃષ્ન જોવાની ઘણી ખાંત હ
બારશ મોરી સાહેલડી, બારજ બાંધ્યા બંધ;
કસનારા નર કસી ગયા, એતો કદિએ ન છુટે બંધ હરિ ૧૨
તેરશ મોરી સાહેલડી, બાદળ વાધ્યો રંગ;
ઓપડની મુગી એક છે, મને ડસીયોછે કૃષ્ન ભોરંગ હરિ ૧૩
ચઉદશ મોરી સાહેલડી, પાસા લીધા હાથ,
મ જાણ્યું પડશે પાધરા, એતો પડીયા બારે વાટ. હરિ. ૧૪
પુનમે મોરી સાહેલડી પૂરીજ કરજો આશ;
મેં જાણ્યું હરી આવશે, હવે થઇ બેઠીકું નિરાશ હરિ. ૧૫

ગરબી.

ઓ જસોદાજી આવડો લાડકવાયો લાલ ન કીજીએ;
ચાલો ત્યાં સુધી સુતના પ્રેમ ચરિત્ર દેખાડી દીજીએ. ટેક.

વાલે કઉતક કીધું મંદીરમ,
એણે માંખણ પેંડા લીધા કરમાં;
એણે માકલડાં ઘ લ્યાં ઘરમાં. ઓ જસોદાજી. ૧

વાલો સંતાડ્યાં શીંચી કાહાડે,
હોય ઉંચા પણ હેઠા પાડે;
એતો ખાય ખવરાવે ને વનરાડે. ઓ જસોદાજી ૨

વાલો સુનાં બાળકનાં અંગ મોડે,
મારાં બાંધ્યાં વછેરૂ છોડી મેલે.
દધી ગોરસ દુર થકી ફોડે. ઓ જસોદાજી. ૩

દયા પ્રીતમના સ્વામી રશીયા,
દધી ગોરસપર આવે ધશીયા;

ધન્ય ભાગ્ય અમારૂ વરજમાં વશીયા. ઓ જસોદાજી. ૪

ગરબો.

ઓ છોગાળી અંબોડો ગુથીને વાંકો મેલ તું,
તું મુકીદે વાલપણું રંગ રેલશું. ટેક.
તું વરણાગીમાં છે વાંકી, તને મારગ જાતાં મેં ઝાંખી;
તું સમજી લેને જા અહીંથી, ઓ છોગાળી. ૧
શણગાર સજીને આવોને, તમે મારા મનમાં ભાવોને;
તમે કોક સંગાથે ફાવોને. ઓ છોગાળી ૨
તારો લટકો જોઇને લોભાયો, હું નંદ જસોદાનો જાયો;
સખી દયા પ્રીતમને સેવાયો. ઓ છોગાળી. ૩

ગરબાઓ

સત ગુરૂને શોધોરે પુરણ પ્રીત કરી.
ગુરૂ સાચાના સંગોરે વસ્તુ બતાવે ખરી. ૧
ભુલા સઉ ભમોછોરે ઠીક મન બેસ ઠરી;
નાભી કમળમાંરે જોને કસ્તુરી ભરી. ૨
ત્રીકુટીને ઘાટેરે સુરતા ત્યાંય ઠરી,
ગંગાને જમુનાંરે સારસ્વતી તેમાં મળી. ૩
ભમર ગફામાંરે જગ મગ જોત જળી,
બરમ ભીતર ભાળેરે ગરૂથી ગમ પડી. ૪
દાસ હરીલાલ કહેછેરે વસ્તુ અગમ જડી,

ગરબો.

તમને શું કહીએરે કામણગાળા છો,

ગોપીજન વાલમરે પ્રાણ અમારા છો. ૧
પૂછુછું તમનેરે સાચુ કહો અમને,
મારા સમ મોહનરે નહી ભુલુ તમને. ૨
હઇયાપર હાજરરે ખાંતે ખુપ્યા છે,
તમ સરખા જીવણરે કાંઇ એક ધુત્યા છે
આ ફુરબન રાતારે ચંદન ચળકે છે,
મુખને તંબોળેરે લેલાટ લટકે છે.
આતે શું ગમ્મરતરે આવ્યા સેજડીએ,
રણછોડના સ્વામીરે અમરતની જડીએ.

ગરબી.

વારૂછું વાલમરે અમને અડશોમાં.
વાટેને ઘાટેરે અમને વઢશોમાં. ૧
અમે વહુવારૂરે લાસા લાજે ભરેચા,
બોલતાં બીજેરે કંથે કેદ કરેચાં. ૨
સાસુડી સુણશેરે નાણદલ નાની છે;
પ્રીતલડીરે છે પણરે તમશું છાની છે. ૩
શું જોર જણાવોરે આવડાં વાલાજી,
તમે કોના કુવરરે કહો અમને લાલાજી. ૪
પાળેલા કહીનેરે સઉકો સાદ કરે,
એમાં શા તોલજરે પરઘેર પેટ ભરે. ૫
મન ગમતા કીધારે લજા લોપીને;
રણછોડના સ્વામીરે ધન્ય આ ગોપીને. ૬

નંદજીની ગરબીઓ

તમેરે નંદજી ગોકુળ સાંમરોરે, ઉતરો જમુનાજીનો ઘાટજો
મારી માને નહીહોય ગોઠતુંરે, જસોદા જોતાં હશે વાટજો. ત.
નાકરે માતપીતા તે તમે કરેચારે, અમને બહુ લડાવ્યાં લાડજો,
અમને નાનેથી મોટાં કરેચારે, તેના શાશા માનું પાડજો. ત.
મારી છે પચરંગી લાકડીરે, વાંગની વેણુ રસાળજો:
તેને તમે સંભારીને મુકજોરે, રખે લેઇ જતા ગોવાળજો. ત.
મારી સહસ્ત્ર ગોરી ગાવડીરે, તેને તમે હાથ ફેરવી જનતેજો;
કહે રુગનાથના સ્વામી નંદનેરે, અમપર કૃપાદ્રસ્ટે જોજોજો.

ગરબી.

નરણે નીરને નંદજી બોલીયારે, અમથી ગોકલડાં ન જવાયજો
વાટડી જોતાંને રોતાં હશેરે, કાહાનજી ત્યાં તમારી માયજો. ન.
હુતો રાખીશ મારા મનનેરે, તમારી માનાં મન કેમ રેહેશેજો
માટે ગોવિંદ ગોકુળ આવજોરે, દુખિન બેહુનીનાં બહું દેશેજો
કહો કુણ વંદ્રાવન ગઉ ચારશેરે, સાંજે કોણ આવશે ઘેરજો;
હસતાં વાણલીએ કોણ ઉઠશેરે, કહો કુણ જાણે તમારો પેરજો
કુવર કોને લાડ લડાવશુંરે, કોને વળગાડીશું દામીજો;
કોને જમાડીને જમશુંરે, કહોને રૂગનાથના સ્વામીજો. નં૦

ગરબા.

જસોદા પુછે પિઊને પ્રેમશુંરે, નંદજી ઉતર ન આલેજો;
મુખથી બોલે બાણ બોલાય નહીરે, લાલનાં બોલડીયાં બહુ સાલેજો
કારણ કોને મારા કંથજીરે, કુવરને કયાં મેલી આવ્યાજો;

રરિવરા સોંપ્યાં વાસુદેવનેરે, કૃષ્ણના મેર ક્યાંથી લાવ્યાજોજ.
આપણે મિત્રાઇ વાસુદેવનેરે, આપણે ક્યાંનું હતું વેરજો;
આવી આપણા સુતને ભોળવ્યોરે, તે રાખ્યો પોતાને ઘેરજો
કહો ત્યાં કંથ તમે નવ બોલીયારે, આપણે બેયાં છૈયોછોડીજો
એ રગનાથનો સ્વામી ગોવાળીયોરે, એમપર નજર ન જોડીજો

ગરબી

વરજમાં વરજવિનતા વાતોકરે, મોહનજી મથુરામાં રહ્યાજો;
વહુને નંદજી ગોકુળ મોકલ્યારે, વિઠલ વાસુદેવના પયાજો. વ.
અહિંના સુખમાં ગાયો ચારવીરે; બીજુ આહિરમાં રેહેવુંજો;
ત્યાં સૌ પુછીને વાતો કરેરે, મથુરાં નગરીમાં શું કેહેવુંજો.
મથુરાં નગરી હરીને મન વશીરે, બીજુ કંસરાયનુ રાજજો:
લક્ષ્મી દેખીને લલચાઇ ગયારે, માટે ગોકુળ કીધું તાજજો. વ
એ મુરત મનોહર સાંભળીરે, સજની સઉને લાગે મીઠાજો;
એ રગનાથનો સ્વામી ગોવાળીયોરે, ત્યાંતો રાજા થઇને બેઠાજો.

ગરબી.

હારે દાણ માગેરે દાણ માગે,
હારે તારી મીઠડીનાં બોલ બાણ વાગેરે, દાણ માગે ટેક
હારે કાન કિયા મલકનો સુબો,
હારે મારા મારગ વચ્ચે ઉભોરે. દાણ માગે. ૧
હારે કહાન કિયા મલકનો રશિયો,
હારે મારા મારગ વચ્ચે વશીયોરે. દાણ માગે. ૨
હારે કાહાન કિયા મલકનો દાણી;

હાંરે મારી નવરંગ ચુંદડી તણીરે. દાણ માગે. ૩

હાંરે કાહાન કિયા મલકનો મેહેતો;

હાંરે મારા મારગ વચમાં રેહેતોરે. દાણ માગે ૪

હાંરે કાહાન જળ જમુનાને આરે;

હાંરે એમાં કોણ જીતને કોણ હારેરે દાણ માગે. ૫

હાંરે કાહાન નથી સાકર નથી મેવા;

હાંરે ખાટી છાશમાં શું આવ્યો લેવારે.દાણ માગે. ૬

હાંરે મેહેતા નરશઇના સ્વામીને વાલી;

હાંરે ગઇ ગોવાળામાં ચાલીરે. દાણ માગે. ૭

ગરબી.

આવના આવના આવનારે, શામ મોરી ગલીસે આવના;
આવનાતો દુરસે બતાવનારે, શામ મોરી ગલીસે આવના ટેક.
તેરેરે ખાતર બાગ બનાયારે, ફુલુકે હાર ગુંથાવનારે. શામ.
તેરેરે ખાતર દહીં જમાયારે, પ્યાલા ભરી ભરી પાવનારે. શા.
શેવ શુંવાળીને લાવશીરે, રૂચી રૂચી ભોગ લગાવનારે. શા.
લવિંગ સોપારીને એળચીરે, પાનુંકી બિડિયાં ચાવનારે. શા.
બાઇ મીરાં કહે પ્રભુ ગીરધર નાગરરે, ચરણ કમળ ચીત
લાવનારે. શામ. ૪

માંકણની ગરબી.

માંકણ કછડે છે માકણે માંડયો ઉતપાત માકણ કછડે છે,
હવે કોને કહીએ વાત, માત માકણ કછડે છે, હવે કયાં જઇ
ને રહીએ રાત માકણ કછડે છે. ટેક.

માકણ માચણ જુએ જતીને મારચાનું બહુ પાપરે;
આડથી રાતે ભગવંત સમરેચા, માકણને પ્રતાપ. માકણ.
નવી વહુને માકણ કઇડયા, કઇડ્યા કઇડચા સારી રાતરે;
ખાટલે પાસાં ઘસી ઘસીને બઇડે પાડી ભાત; માકણ. ૨
મીયાંભાઇને માકણ કઇડચા ચટકે ચઢી રે સરે,
ખાટલો અંબેરવા કાહાડયો, ભાગી નાંખી ઇસ માકણ. ૩
માકણ મુવા મસ્તી ઓરા આવે લારો લારેરે,
દીવાનું દીવેલજ ખુટયું તોય ન આવ્યો પાર. માકણ. ૪
એકને મુકી બીજો ઝાલ્યો તીજો નાશી ગયોરે,
ઉતાવળથી ઝાલવા જાઇતો દીવો રાણો થયો. માકણ. ૫
આખી રાત વેણી મુવા પણ તોય ન ઓછા થાયરે;
કાંઇ ખાટલાના પઇયામાં ને કંઇ ભીંતોમાં જાય. માકણ. ૬
વેણ્યા વિના વધી જાય ને પછી ન આવે પારરે.
એક જો છને જીવતો હોયતો તેનો ચાલે વિસ્તાર. મા. ૭
ખાટલા ખંખેરી નાંખો ગોદડાં તડકે નાંખોરે;
ભીંતે જો માકણ જતા હોયતો તે નજરમાં રાખો. મા. ૮

સાખીઓ ને શમશાઓ.

ગોકુળીએ લેઇ ચાલ વાલા, ગોકુળથી વંદ્રાવન રૂડું;
તે મુજને દેખાડ વાલા, થેઇ થેઇ રાસ રમાડ વાલા,
રાસ રમ્યાના કોડ વાલા, જોજે શ્રી રણછોડ વાલા. ટેક.
સરસ્વતી માતને વિનવું, ગણપત લાગુ પાએ;.
અલબેલી આપ્યા આશ પુરજો, ગુણ સેવક તમારા ગાયતાના
ગોકુળીએ લેઇ ચાલ વાલા. ૧

ચંગા સુત રીપુ તારાગર, તાપરખ હરવાર;
ના માતા પીયા ભુષાણ, ના વેરી શામ જુહાર વાલા;
ગોકુળીએ લેઇ ચાલ વાલા. (અરથ ભગવાન) ૨
ચંદન ભરી તલાવડી મોતીડે બાંધી પાર,
અસુરચાં પાણી સાંચરચાં, રાણી રાધા પણીડાની હારવાલા
ગોકુળીએ લેઇ ચાલવાલા.
પથર મટી થઈ પ્રેમદા ભોજન કરતાં ગાય,
આખું અંગ ફરે કુદડી, તેનું એઠુ સડે ખાક વાલા,
ગોકુળીએ લેઇ ચલ વાલા. (ઘંટી) ૪
ડુંગર ઉપર દેરડી, સોની ઘડે સોનાર,
કાહાનજી ઘડાવે વેળીયાં, રાણી રાધા ઘડાવે હાર; વાલા;
ગોકુળીએ લેઇ ચાલ વાલા, ૫
પાંચ વેંતાની પુતળી મુખ લોહાના દંત,
નારી સગે નિતે રમે, તમે ચતુર વિચારો ચંત વાલા;
ગોકુળીએ લેઇ ચાલ વાલા. (સાંબેલુ) ૬
કુવા ઢાંકણ ઢાંકણ ખેતર ઢાંકણ વાડ:
બાપનું ઢાંકણ બેટડો, ઘરનું તે ઢાંકણ નાર; વાલા;
ગોકુળીએ લઇ ચાલ વાલા. ૭
લંક લપેટાણુ શિત હરાણું, મહી લંકાપતી રાય,
જીસ કારણ કડેરવ હણ્યા, બોકલાવો મારા નાવ; વાલા.
ગોકુળીએ લેઇ ચાલ વાલા. (ચીર) ૮
મગ મગ જેવડાં મોતીડાં, આડા અવળાજ વેહ;
જુવા માબાપનાં છોરૂવાં, તમને આડો શો સ્નેહ, વાલા,

ગોકુળીએ લેઇ ચાલ વાલા. ૯

સોપારી જેવડું સારંગડું, તજનો ત્રીજો ભાગ;
એ સારંગડે બે રતન જડ્યાં, એક ધરતીને બીજુ આભ વાલા
ગોકુળીએ લેઇ ચાલ વાલા. (આંખની કીકી) ૧૦

ડુંગર ઉપર ડેરડો ઉપર કળાયલ મોર,
રાજા તાહારા મોહોલમાં ગેંતો દીઠું અંધારૂ ઘોર; વાલા
ગોકુળીએ લેઇ ચાલ વાલા, ૧૧

ચેંત જેવડી વરખડી વ્હાલા જેવડું ફુલ;
ક્યાં કમળ ઉતરે, તેનું પાકે પાએ મુલ; વાલા
ગોકુળીએ લેઇ ચાલ વાલા [કુંભારનો ગાડ) ૧૨

ખંભાતી ગાડાં જોતરચાં મહી ભર્યું છે હીર,
પેઉજી હોયનો મુજને, મારાં ફાટી ગયાં છે ચીર; વાલા
ગોકુળીએ લેઇ ચાલ વાલા. ૧૩.

નગરમાં નાગી ફરે વનમાં પેહેરે ચીર,
તે તમે જાણજો, મારી સગી નણંદના વીર; વાલા
ગોકુળીએ લેઇ ચાલ વાલા. (સોપારી) ૧૪

ખંભાતી ગાડાં જોતરચાં, મહી ભર્યો છે દાંત;
પેઉજી હોયતો મુજને ગને રાતા ચુડાની ખાંત વાલા;
ગોકુળીએ લેઇ ચાલ વાલા. ૧૫

ગાય વીહાણી ગાંદરે વાછડું વાડા માંહી,
દેનારી ઝુલે પારણે, તેનાં છોરૂડાં લશકર માંહી વાલા;
ગોકુળીએ લેઇ ચાલ વાલા. (બંદુક) ૧૬

આંબલી થડ ચીકણાં કુંકાં ટુકાં પાન;

પૃઉજિ બેઠા સભામાં તેને કેમ કરી કરૂં સાન વાલા
ગોકુળીએ લેઇ ચાલ વાલા. ૧૭
નારી ફરી નર થયો શુરો પેહેલો ઘાય,
આઠ માસ રણ ભાગવી, પછી નારી થઇ ઘર જાય વાલા
ગોકુળીએ લેઇ ચાલ વાલા. (ગોકણનો ગોળો) ૧૮
પાટણ દિવો પ્રગટીયો; બે સા પાડી બેવાડ;
આંજનારી આબુઘઢ વસે, એનો છેલ વસે ગુજરાત વાલા
ગોકુળીએ લેઇ ચાલ વાલા. ૧૯
પડી પડી પણ ભાંગી નહી, કકડા થયા બે ચાર,
વગર પાંખે ઉડી ગઇ તમે ચતુર કરોને વિચાર વાલા;
ગોકુળીએ લેઇ ચાલ વાલા. ૨૦
આંબો વાવ્યો દક્ષણ દેશમાં ઉગ્યો અમદાવાદ;
ફાલ્યો ફુલ્યો માળવે, વેચાણો ઝાલાવાડ વાલા;
ગોકુળીએ લેઇ ચાલ વાલા. ૨૧
આઠ કકડે નર નિપજે દો નારી નર ચાર;
તેમાં બે નપૂશક વસે તે બે તજ્યો ભરથાર વાલા
ગોકુળીએ લેઇ ચાલ વાલા ૨૨
તનના કરૂ ત્રાજવાં મનનો કરૂ બેજાર,
હઇયાની કરૂ હાટડી, હુતો વણજ કરૂ વેપાર વાલા;
ગોકુળીએ લેઇ ચાલ વાલા ૨૩
નારીને તો નર ઘણા બાઝ્યા સાથે પ્રીત;
નારી પેહેલા નર મરે તેતો કેના કુળની રીત વાલા
ગોકુળીએ લઇ ચાલ વાલા. (સોટકાંબાજિ) ૨૪

આંબો ઉગ્યો આકાશમાં કેરી ઝોલાં ખાય,
પરદેશીની પ્રીતડી, તેતો માયા લગાડી જાય વાલા;
ગોકુળીએ લેઇ ચાલ વાલા. ૨૫
જળમાં પેશી ઘર કરે ઝાઝા જળમાં નાહાય,
માંથુ વાઢે મરે નહી, તેનો ખાન એંચે જિવ જાય વાલા
ગોકુળીએ લેઇ ચાલ વાલા. (ડાંગર) ૨૬
આંબા ટંએ મ્હોરયો કોણ સોંપૂ રખવાળ;
પેલા પાડોશી પાતળો, મારો પરણ્યો નાનેરૂ બાળ; વાલા
ગોકુળીએ લેઇ ચાલ વાલા. ૨૭
બાપે જન્મી બેટડી બેટીએ જન્મ્યો બાપ;
ચતુર નર સમસ્યા કહો, એતો બેટી ભલી કે બાપ; વાલા
ગોકુળીએ લેઇ ચાલ વાલા. (આંબલા) ૨૮
ઊચી ગોરી ઉજળી જળ ભરવાને જાય;
કાંટો વાગ્યો પરેમનો એતો ઉભી ઝોલાં ખાય, વાલા
ગોકુળીએ લેઇ ચાલ વાલા.
હસ્તી ચઢાણુ ગઢ રંગન, વેસ્યા વલભ જેણ;
પેઉ પધારો એને હાટડે મોકલોલો તેવું તેણ વાલા.
ગોકુળીએ લેઇ ચાલ વાલા. (સિંદુર) ૩૦
આંગણે વાવું એલચી સેં ચાવું નાગરવેલ,
પરણ્યો હોયતો પાળજે, નીકર મહિયર વળાવી મેલ; વાલા
ગોકુળીએ લેઇ ચાલ વાલા. ૩૧
ત્રણ મૂખને ચાર પગ, સાંભળ ચતુર સુજાણ,
નર ઉપર નારી ચડે પછે હુઇ છે તાણા તાણ; વાલા

ગોકુળીએ લેઇ ચાલ વાલા; (દુઝણું) ૩૨
દરીએ મોતી નિપજે, મોતીનું નહીં મુલ;
ભાગ્યાં હાંનું નહી મળે, એક મોતીને બીજુ મન વાલા
ગોકુળીએ લેઇ ચાલ વાલા. ૩૩

અંબાજીનો ગરબો

કારતક માસે કરુણા કરો મુજ માતરે મા અંબાજી.
અલબેલી અંબા સાંભળ મારી વાતરે, મા અંબાજી.
વાત સાંભળીને સમરૂ શ્રી હરી નાથરે, મા અંબાજી.
તારા દરશનની મને મોટી અંબા આશરે, મા અંબાજી.
માગશર માસે મન મળવા અકુળાયરે, મા અંબાજી.
તારી ઇચ્છા કરતાં દિન વહી જાયરે; મા અંબાજી.
દીન વહી જાય ને આશા મુજને મોટીરે, મા અંબાજી.
તારા રંગ મંડપમાં હું નવ આવી લોટીરે. મા અંબાજી.
પોશ માસે મુજને મળવા સોંસરે, મા અંબાજી.
મુજ રંક ઉપર શો ધરયો રોસરે, મા અંબાજી.
રોશ ન ધરીએ તુમે છો દેવી દયાળરે, મા અંબાજી.
જેનું નામ ધરે છે શેવક જન પ્રતિપાળરે, મા અંબાજી.
મહા મહીને કાંઇ વાત સાંભળ્યાં તમારાંરે મા અંબાજી.
મા શુ જુઓ છો કુડાં કરમ અમારાંરે, મા અંબાજી.
કુડાં કરમની કરણી છે મહાનરે; મા અંબાજી.
તારા દરશનનું મને મોટું અંબા ધ્યાનરે મા અંબાજી.

ફાગણ માસે ફરી ફરી ઉતરે આગરે, મા અંબાજી.
રંગ ભરચાં મનડાં ન કરશો ભંગરે મા અંબાજી.
ભંગ ન કરશો તનડું અમારૂ તલબોરે, મા અંબાજી.
ચીત અમારૂ ચરણે આવી અટકેરે, મા અંબાજિ.
ચઈતર મહીને ચીંતા મુજને ઝાંઝીરે; મા અંબાજિ.
જનમ ધરી ના નરખ્યાં અંબામાજિરે, મા અંબાજિ.
નવ નરખ્યાં મેં માના અકળ સ્વરૂપેરે, મા અંબાજિ.
વળતાં ક્યાંથી દેખીશ માનાં મુખરે, મા અંબાજિ.
વઈશાખ મહીને વરસ જાય દેહ નાકીરે, મા અંબાજિ.
મા હવે વાગતી વેળા રહી છે માકીરે, મા અંબાજિ.
વેળા માકીને માંથે મોહાટું દુખરે, મા અંબાજિ.
વળતાં ક્યાંથી દેખીશ માનાં મુખરે, મા અંબાજિ.
જેઠ મારો સુજને તેડો ઠેઠરે, મા અંબાજિ.
નહી તેડો તો જિવણ જાશે વેઠરે, મા અંબાજિ.
વેઠ જાશેને મીથ્યા થાશે જનમરે, મા અંબાજિ.
ભાગ્ય નથી પણ ઓછાં અમારાં કરમરે, મા અંબાજિ.
અશાડ માસે અટકે ન ધરીઓ મનરે, મા અંબાજિ.
તારા દરશન માટે તલસે મારૂ તનરે, મા અંબાજિ.
તન તલસે ને દયા ન આવે માડીરે, મા અંબાજિ.
મા દયાળી દીલથી શું મુકો છો કાઢીરે; મા અંબાજિ.
શ્રાવણ માસે મેળા ભરાય બહુ ભારીરે, મા અંબાજિ.
મા જેને ઇચ્છા હોય તે આવે તારે પારેરે મા અંબાજિ.
આ સંઘ ભરાયને સહુને ઇચ્છા થાયરે મા અંબાજિ

મા પાપી હોય તે નિશ્ચે પાવન થાયરે, મા અંબાજિ.
ભાદરવે માસે શિવને મન ભમાવોરે, મા અંબાજિ.
તારાં દુરલભ દરશન આપી તાપ સમાવોરે મા અંબાજિ.
તાપ સમાવીને શીતળ કરો છાંયરે, મા અંબાજિ.
શીશ નમાવતાં પ્રાયશ્ચિત પ્રલય થાયરે, મા અંબાજિ.
આસો માસે અરજ સાંભળજો વહેલીરે, મા અંબાજિ.
મા આરાસુરમાં કરો આનંદની હેલીરે, મા અંબાજિ.
હેલી કરીને પૂરો મનની આશરે, મા અંબાજિ.
આ શેવક જનને તેડો તમારી પાસરે મા અંબાજિ.
બારે માસ પુરણ કિધા માતરે, મા અંબાજિ.
મા વિશમ પરી વિશ્વાસ ન કરસો ઘાતરે, મા અંબાજિ.
તેરમો મહીનો માહા ઉતમ કેહેવાયરે મા અંબાજિ.
મા હરી પ્રતાપે પુરશોતમ સઉ ગાવરે મા અંબાજિ
પુરશોતમ માસે સંઘ ભરાય બહુ ભારારે, મા અંબાજિ
મા ચાચર ઉપર તરતી ચાલે થાળીરે, મા અંબાજિ
આરાસુરમાં નિત્યે આનંદ થાયરે, મા અંબાજિ
કર જોડીને બાપો શેવક ગાયરે, મા અંબાજિ

ગરબી

મારારે સ્વામી ભોલાને વાહાલા એ રાગ.

માહારારે સ્વામી મારાથી છોટા,
કહે સખી ક્યારે થશે મોટા. ટેક.
બાળ પણામાં પરણીને હરખી,
પરણ્યો પરણી હુતો વિના પરખી; મારારે. ૧

કજોડાની કાહાણી સુણી રડતી,
સમાધ જઉ માગ જો દે ધરતી. મારારે. ૨
પતી પેહેલી પોતડી નવ જાણે,
કહો એની પરણી શુ સુખ માણે; મારારે. ૩
ચતુરા હું ચઉદ તણી પુત્રી,
ન્હાનો નાથ નવનો મરૂ ઝૂરી. મારારે. ૪
ફુકકો કાહાડી જાણે નહી કદી,
કાપે મારાં કાળજડાં બેદી, મારારે. ૫
સહુ રાખી સાન કરે હાસ,
કજોડાની ભારજા કહી બાળે; મારારે. ૬
સખીરે મારે કરમે કજોડુ છે,
તેથી આખા જગમાં નગોણુ છે મારારે ૭
કહે દુઃખ અન્તર ક્યાં કહાએ,
ક્યાં સુધી મધ્યરમાં રહીએ. મારારે
મા બાપોએ જોડુ નવ જોયુ,
જોબન મારૂ એળે તો ખોયુ. મારારે. ૯
સેજે પાસુ ગરડીને સુવે,
અડુરે અ ગ બોઝાવું રૂવે; મારારે. ૧૦
મળ્યો મને નાવલીયો નાનો,
રડે કેમ કરીને રાખુ છાનો. મારારે. ૧૧
આલી આજે કાળ મારે કરવો,
સંકટ સમે દોષ તે નવ ગણવો. મારારે. ૧૨
માગી ભેટ આખરની જાણી,

ઐશ્રી લે તું પરેમ પ્રીતમ આણી. મારારે. ૧૩
જુઓ તમે ઞાળા દિવસ જગમાં,
ગારે હવે એનાં તો ગંપનાં, મારારે. ૧૪
આરજ આ તુ આસી ફિર ધરજે,
આહિર સહુને સરૂ દુઃખ કરજે. મારારે. ૧૫
કુબ્જેડાંથી કષ્ટ ઘણા રહે છે,
કુબ્જેડાંની આંખે આંસુ વહે છે. મારારે. ૧૬

દાણલીલા.

અલ્યા કાહાનજી તું કયારે ઘેલો થયોજો, તુતો શેનું માગે છે દાણજો; અહિની મટુકી ફુટશેજો, ગોરસની થાશે હાણજો. ઘેલુ શુ માગે ગોવાળીયાજો. ૧ અલ્યા નંદ જાણીશુ કોણ બાપડીજો, કોઇ મળશે માથા ફોડી નારજો; માર ગ મુકીને રહેજે વેગળોજો, મારશે કંસને થાશે જાણજો. ઘેલુ૦ ૨ તારા કરશે કબુદ્ધિ નર શુ કરેજો, મારા સંગે છે અબળા સાથજો; અમો દાણ તો દાણ ખોઇ જતીજો, ઘ ણે દાહાડે માગીશું હાથજો. એતો તું જાત આહીરનીજો૦ ૩ અલ્યા હાથની તે હોંશ રખે રાખતોજો, હાથે માગી જ શો છે ખાજો; બાજા મુકીને રહેને વેગળોજો, માગી વર- જમાં થાશે જાણજો. ઘેલુ૦ ૪ અમો વરજમાં વસીને વેહેર વાળશુજો, રખે રાખતી હઇયામાં હામજો; નંદજીના નામ પ્રતાપથીજો, હુંતો છેડુ તાહારા કંસનો ઠામજો. એતો૦ ૫ આકણ કંસે કર્યુ તે કેમ વિસારેજો, ભાઇ હણ્યા પોતાના તાંયજો; નાખીને છુટયો બાળકાજો, આ તો ઉગરયો છે વરજ

માંપજો. ધેલુ૦ ૬ વળી વરજમાં વશીને વેર વાળશુજો, તું તો જોજો અમારાં કામજો, અગ્નિનો ભાર ઉતારવાજો, ધરયુ નંદકુંઅર પેર નામજો. ઓઢ્ઢી૦ ૭ અલ્યા સાચુ હેતાં માં દુખ લાગશેજો, પેટ માટે ચારૂછે ગાયજો; આવડો મોહોટો એમાં થયોજો, તુને કોણએ ન આપી કન્યાયજો. ધે૦ ૮ અલી આહીરની કન્યા અમો શુ કરૂજો, અમો સદા કહેવાય બ્રહ્મચારજો; રખે પડછાંયો પાડતીજો, તુતો કાંબળીની ઓઢનારજો. ઓઢ્ઢી૦ ૯ અલ્યા લાખ ટકાની માથે રેંખડીજો. હીરા જડીત મહારો છે હારજો; આછી પટોળી માહારે પેરણુંજો, તુતો કાંબળીનો ઓઢનારજો. ધેલુ૦ ૧૦ જેનો બ્રમાએ તાણો તણ્યોજો, એનો શંકર સારજો વાણનારજો, તેરે ઓઢણ મારે કાંબળીજો, તેનો શેષ ન પામે પારજો, ઓઢ્ઢી૦ ૧૧ અલ્યા પેથના સરખુ તન તાયરૂંજો અમો ચંપક વરણી નારજો; અલ્યા કાયા કનકને પેર વરયુંજો, તુતો પસુ તણો પીંડારજો ધે૦ ૧૨ તુ શાને નિસરયુ મહી વેચવાજો, અલી બેશી રેહેજે ઘરમાંયજો; દોલત ઘણી છે તારા બાપનેજો, તુ શાને અહી આવજો, ઓઢ્ઢી૦ ૧૩ આવે સદા વાટ મહિ વેચવાજો, જઇ પુછો જસોદા માયજો, બાંધી મુઠી સૈવાલાખનીજો, ઉઘાડીએ તો પત જાયજો ધે૦ ૧૪ અની વણી છાછે મહિ ચાખવાજો, મીઠી મેળવણીનો સ્વાદજો, ફીકુ પડશે તો પાછુ આપશુજો, તુ શાને કરે વીવાદજો, ઓઢ્ઢી૦ ૧૫ અલ્યા ગોરસ કેરૂ કોણ ગાજુજો, જેટલુ પીએ એટલુ પાતજો, બચને વેર વાર્યુ

ત્યાગુંજો, ફરી મન મળાવો થાયજો. પે૦ ૧૬ અમ દાણુને ગણ શુ દુલીએજો, તુતો ઘણી દીસે છે રીસાળજો, હથી ને તાળી લ હાદ્યાંજો, તુ પ્રીય ધરીને રસ આલજો, ઓ છી૦ ૧૭ અધ્યા માગ્યાં મુગતાફળ પામીએજો, હઠ કરે કાંઇ નહી એકજો, લાજ નહી તુને લાડકાજો, મન આણત કાંઇ વિવેકજો, પે૦ ૧૮ એવી વીવેક ઘણા છે મન માહરેજો, જવા નહી દેઉ નિરધારજો આપ્યા વિના કેમ છુટશોજો, તારા મનશુ તુ વિચારજો, ઓછી૦ ૧૯ તારા મનનો વિચાર મેં જાણીઓજો, હઠ શાને કરાછો હાથજો મને મન મળી ગયુંજો, જેમ સાકર ભેળો દુધ માંયજો, પે લુ૦ ૨૦ મીઠાં વચન તારાં માનુનીજો, સાકર સરખા બોલજો, પ્રીતનો બાંધો તુંજ પાસછુંજો આવૂ તમાને કોલ જો, પે૦ ૨૧ રાડ ભાગીને રસ વાધીઓજો ગોવાલણી ભાગી પાયજો, નંદજીના કુંવર કૃપાળનેજો, ઉલટ અંગે તે ન માયજો, પે૦ ૨૨ જે કોઇ ગાય શીખે ને સાંભળેજો, તે ફરી ન આવે ગરભ વાસજો; દાણ લીલા દીના નાથ જો, ગુણ ગાય રતનીયો દાસજો. પે૦

માળાની ગરબી.

બધઆગી ગાજો કાહાન માળા ચોરીરે;
જ્યારે પૂછશે સાસુ પર સધયર મારીરે;
જો ઉઠીને છેડલો મઉતો વીપરીત ભાસે આજરે,
મા ગુમને શું જોઇાઉ કહીએ નિરલજને શી લાજ, માળા ચોરીરે

ગોળ પોતાનો ચોરી ખાઈએ, રહીએ સાણકટ વાળીરે;
સ્વારથે મુજ સામુ જુવે, વરણાગીયો વનમાળી મા૦ ૨
સાસુ મારી છે અતી શાપણ, નણદલ નાર ઠગારીરે;
ફુલ પેહેલાં ચોસર ગુથે, કેડ ન મેલે મારી; મા૦ ૩
પરણ્યો અમારી પેર ન જાણે, નહી રેહવાનો ઠામરે;
રામક્રસ્ન પ્રભુ રંગનો રશીયો, ચરણે રાખશે શામ; મા૦ ૪

ગરબી.

મારી સાસુ પૂછશે વાત માળા ક્યાં ગઈરે,
વહુ કાહાનની તારે કંઠે મે દીઠી નહીરે; ટેક
લાડકડી વહુ માળા તમારી મે કાહાનની કંઠે દીઠીરે;
આવડી ડાહી તને કેમ કરી'ચાહી વાત કરે છે મીઠી, મા૦૧
શા માટે તુજને આપ્યુ છે ને શા કીધો ઉધારોરે;
શા માટે મારા મંદીરે પધારે મોહન કામણગારો મા૦ ૨
નાના ચંચળ ચડતે વેશ નરનો સંગ ન છાંડેરે,
હરી સંગાથે હસતાં દેખ હૈડાં મારાં દાઝે; મા૦ ૩
હાણ થવાનું દુખ નથી પણ હરી પેંપે તે માઠુરે;
રામક્રસ્ન પ્રભુ રંગનો રશિયો કદીએ ન છુટે નાથુ. મા૦ ૪

ગરબી

મારી બઈજી છે મનમાન સમ હું ખાઈશરે;
મારી નણદલને નહી ગમે તો મઈયર જાઈશરે. ટેક
બાઈજી બુધ વના મે માળા ટોડલીએ ભરાવીરે,
પેસી થઈ ઘર કામજ લાગ્યુ, વળતી વિગત ન આવી સમ. ૧
શુ સમજી આકાશથી આવી ગગને ઘેર બઈ ચાલીરે,

ગરબી.

મને ક્રસ્ન જોયાના કોડ, સઈયર ચાલોનેરે;
ઉમીયાજીને લાગુ પાય, હરી વર આલોનેરે ટેક.
દેરે દેરે દિવા કરૂરે પૂજુ શંકર દેવ;
સામળીયો વર પામવારે, હુતો કરૂ સંભુજીની શેવ. સઈયર. ૧.
ગોકુળની ગોવાલણીરે, હાંડે ગજપતી ચાલ;
એના ઉપર મોહન મોહી રહયોરે;
એનું મુખડું તે,લાલ ગુલાલ, સઈયર ચાલોનેરે. ૨.
સાસુ મારી જસોમતીરે, સસરો શ્રી નંદલાલ.
કંથ કોડીલા કાહાનજીરે, મારૂ સાસરૂ ગોકુળ ગામ; સઈ.
કાળંદીને કાંઠડેરે નાહાતા નિરમળ નીર,
વસ્ત્ર તે વીડસો હરી ગયોરે, હુતો શેણેરે ઢાંકુ શરીર; સઈ.
ગાય શીખેને સાંભળેરે રાણી રાધાજીનો રાસ,
નરનારી વઈકુંઠ પામશેરે, ગાય નરસઈયો તે દાસ; સઈ. ૫.

ગરબી.

તારી મોરલીએ માહારાજ મન હરી લીધાંરે,
મારી ગઈ છે સુધને સાન, કામણ કીધાંરે.
સાંભળતાંમાં સુધ બુધ ભૂલી, ને તન મન વ્યાકુળ થાય;
પુત્ર પતી પરીવાર સાંકડો, મને મંદીર ખાવા ધાય; મન.
આંતરમાં વ્યાકુળ થયારે, વીસરી ભોજન પાન;
અવળાં આભુશણ પહેરીયાંરે, મેતો નેપૂર બાંધ્યાં કાન; મ.
સેંથે તે કાજળ સારીયાંરે, નયણે સીંદુર રેખ;

આ જોને આંગણીએ ઉભા રંગીલા રણછોડ;
સવિના સ્વામી પ્રભુ અંતરજામી, પૂરો મારા મનડાના કોડ ક

ગરબી.

જેનો પેંડો તે પરઘેર જાય, સખી શું કરીએરે,
અમથી એકલડાં ના રેહેવાય વિજોગે મરીએરે; ટેક.
રૂપ જોતાં રસિયો રૂડો પરાણે કરે છે પ્રીત,
આણ તેડયો આંગણીએરે આવે, એવી તે એની રીત; સખી.
બોલાવ્યો બોલે નહીરે, કોને કહીએ વેર;
સોરડીએ સામા મળેરે, વાલો નીચાં તે ઢાળે નેણ; સખી.
છળભેદ છાના રમેરે, અમને વાયરે વાય,
સવિતા સ્વામી પ્રભૂ અંતરજામી, વાલા મારા પડે ઓળખાય
સખી શું કરીએરે ૩

ગરબી.

જાવ જુઠડા બોલ્યા કાહાન જાઓજી જાણ્યારે,
એવા ધુતારાના ઢંગ, પરઘેર માણ્યારે; ટેક.
વાટ જોવંતાં રજની વીતી, આવ્યા ઉગતે સુર;
કામણગાળા કાહાનજીરે, વાલે અમને વિસારયા છે દુર; જા
પરનારી શું પ્રીતડીરે, કીધી કામ ઠામ;
આંહી આવીને શું કરે જેના ઘેર ઘેર હોય વિશરામ, જા.૨
ક્રોધ મંદીરમાં કાહાનજીરે, કીધી બીજાને લેર,
સવિતા સ્વામી પ્રભૂ અંતરજામી, મેં તો જાણી તમારી પેર જા.૩

વ'દ્રાવનમાં ગઇ ચરાવતાં ગોવ'દને હાથ લીધી; સમ. ૨
અમ વહુઆરૂ નાનાં માટે બોલતાં મુખ ખીજેરે;
મોહનનું મુખ મીઠુ કરાવી માળા માગી લીજે. સમ. ૩
ઘરે પેરે પુછી જોજોને બોલ્યુ ન પડે બાહારેે;
રામકૃસ્ન પ્રભૂ રંગનો રસિયો સહુની લે સંભાળ. ૪

ગરબી.

તારે નાનુડલા બોલીરે વાત સમ શા ખાશોરે;
જ્યારે આવશે મારા ભરાત સાચા થાશોરે; ટેક
કેહેવાદે મારા ભાઇને એને કાનુડો બહુ વાહાલોરે.
મોહનને કાચો રૂડા દીસોછો માળા અમારી ઘાલો. સમ.
કેદાડાનું કરાગ્રુ કુમતે કયાંય આવી વીસારીરે,
તે મેં કાહાનને કાને દીઠુ સાખ્યછે સઘવર મોહારી. સમ. ૨
હરીને નિત્ય પ્રીતે નિરખ્યા વિના વહુને અન ન ભાવેરે,
સામળીયો સાજેલો થઇને વહુજી માટે આવે, રામ. ૩
વહુને અતી ઘણો વ્હાલો છે સામળીયો શામ વરણોરે;
રામકૃસ્ન પ્રભુ રંગનો રશીયો મથુરાંનો ભગવાન. સમ. ૪

ગરબી.

મારા મન ગમતા માહારાજ મારે ઘેર આવોરે,
હુતો તમસુ તમારે કાજ હશીને બોલાવોરે; ટેક
વીલમ નકરશો વીઠલારે આવો અમ ઘેર આજ,
પેર પેરનાં પકવાન પકાવું; શ્રીકમ તાહારે કાજ; મારે. ૧
મનમાં હતુ જે માગજીરે, મુખથાં કેમ કહેવાય,
આવી થકાતો આવજોરે, માહ જોતાં ં જોબન જાય. મા. ૨

એક એકથી ઉતાવળીરે, નીસરી આવી તે દખા દેખ. મન.
સનમુખ આવી ઉભા રહચારે, નયણે નિરખ્યા નાથ;
લક્ષમણના સ્વામીને રંગે રમતાં, ઝંતે હરએ જોડ્યા હાથ;મ.

ગરબી.

તારે બોલ્યા હળધર વીર અહીં શીદ આવ્યારે
તને કોને દીધોતો સાદ, બુધી ગમાવીરે; ટેક
આવી વેળા અડધી રાતે કોહોને શું છે કાજ,
નારલાજ થઇને નિસરારે,
તમે ખોઇ તે કુળની લાજ અહીં૦ ૧
વેદ તણી મરજાદા લોપીને, ન મગ્યાં સહુ સંસાર,
પાપ એવું પ્રતિવરના તણુંરે
તું તો તજીને ભરથાર અહીં૦ ૨
હું જાણુંછું વન જવાને, આવ્યા સહુ નિરધા ,
બનસીરે બટની કુશમ કળીપર,
ભમરા કરેરે ગુંજાર, અહીં૦
વન જોયુ ને ઘેર પધારો, સામી તમારી આશ;
લક્ષમણના સ્વામીનાં વચન સુણીને,
ગોપી થયારે નિરાશ. અહીં૦ ૪

ગરબી.

તારે બોલ્યા ગોપી જન હવે ક્યાં જઇએરે,
તમે પુરો અમારી આશ એમ ન કરીએરે; ટેક.
• માત પીતાનુ કહ્યુ ન માન્યું ન ગણ્યો ઘેર ભરથાર,

તમો વિના અમને કોઇ નવ ગમે
સુનો લાગે સઉ સંસાર; હવે ક્યાં જઇએરે ૧
રમણ કરોને અમારી સાથે રૂડુ વંદ્રાવન
ના કેહેશોતો નિશ્ચે પડશે.
તમ આગળ અમારૂ તન હવે ક્યાં જઇએરે; ૨
આશ ભરયાં અમો આવીયારે, રમવાને તમો સાથ.
તેડીને તરછોડીયારે
તેતો ના ઘટે તમને નાથ. હવે ક્યાં જઇએરે, ૩
અંતર પ્રીત જોઇ અબળાને, હશીને ભીડી બાથ,
લક્ષમણના સ્વામીએ રાસ માંડયો,
શરદ પુનમની રાત; હવે ક્યાં જઇએરે. ૪

સાતવાર.

આદીતે આનંદ સર્વપેર કહુછુંરે, મારે ગીરધરશું ઘરવાસ વ્રજમાં રહુછુંરે; સોમે પામ્યા સુખ શોવજી ફળીયારે, આ નંદજીનો બાલ મુજને મળીયારે, આ મંગળે મને હેત હરી શું લાગ્યુરે, આ હદય કમળનું બાણુ હઇએ વાગ્યુરે; આ બુધ આવ્યા સુખ જોવા જઇએરે, આ છાની કરીએ ગુજ વાહાલા થઇએરે, આ બ્રહસ્પતી ગુર પ્રતાપ સુખ છે સહુનેરે, આ સખી ચણો આનંદ રાધા વહુનેરે, શુકરના સારવ બાલ સહુને ગમતારે, આ જેના તાળી હાથ રજની રમનારે, આ શનીશ્ચર સહેશો હરીને કાહાવ્યોરે, આ જોગ બન્યો કે આજ રમવા આવોરે. આ શાને વાર જે ગાં૦ ય નરને નારીરે, તેનો વઇકુઠ વાસજ થાય દેવ મારારીરે.

કજોડાવાળી સ્ત્રીના વિલાપની ગરબા

(અલબેલી આંખે માત જોવાને જઇએ એ. રાગ.)

બળો બળોરે આ અવતાર, દુખ મુજને લાગ્યુ;
મારો સ્વામી છે ન્હાનું બાળ, નિત્ય દેખી દાઝુ. ટેક.
નવ વરસનો નાંવ છે મારો, હું છું જોબન વેશરે;
સોળ વરસની ઉંમર માહારી તેથી થાય કલેશ. દુખ. ૧
પાપી પીતાને શું હવે જાચુ, કાંઇ ન રાખ્યુ ભાનરે;
કુળીના ઘરનો વર જોઇ મને, દીધુ કન્યાદાન દુખ. ૨
બાળપણામાં ઝેરથી મુજને, મારી હોતતો સારૂરે;
આ અવસર નહી બળતે આવું, કુણું કલેજુ મારૂં. દુખ. ૩
બાળક અણુસમજુ પતી મારો, દેખી દીલ બહુ દાઝેરે;
દુખ રૂદેનું કહેતાં આજે, મા ગાહર બહુ લાજે દુખ. ૪
સ્વામી ભેગી સુવા મોકલે, સાસુ નણદી મારીરે;
તે અવસાર ત્યાં વાત બનીતી; હાય નિત્ય દુખકારી; દુખ ૫
ખાટ તળેકે પાગેથે હું, નિત્ય પડેલા જોઇરે;
ઊચકી હુ ઉંશીકે આણુ, રાત કાઢે ઘણુ રોઇ. દુખ. ૬
પોહોર દિવશ પહોડીને ઉઠે, દાતં પાણી ન કરતોરે;
રોતો રોતો મા પાસે જઇ, [illegible] નું ભરતો. દુખ. ૭
ખાતો ખાતો પેશાબ કરતો, મા તેની કળકળતીરે;
ભાન શરીરનું લેશ નહી તેને, તેથી હુ નિત્ય બળતી દુખ. ૮
આ કરતાં પીરૂ હોત નહોતો, માનત મનથી સારૂરે;
દેખીને દાઝે છે આજે, કુણુ કલેજુ મારૂં દુખ. ૯
આધુરામાં પુરો મુજને, કામ ઘણો દુખ દેછેરે;

જાર કરમ કરવાથી મુજને, બીક ઘણી મન રેહેછે. કૃષ્ણ. ૧૦
સમજણો કદી હોત પંડિતો, લોકમાં નવ નિંદાયરે;
પર પુરૂષનો ગરબ રેહેતો, મારી ફજેતી થાય. કૃષ્ણ. ૧૧
શોભીલા નર જોઇને, મારૂં મન ઘણું અકળાયરે;
કામદેવના તાપે કરી, મારૂં શરીર નિત્ય સુકાય. કૃષ્ણ. ૧૨
એમ રાણી કહે મુખથી, કોઇ કજોડું ન જોશોરે;
કૃષ્ણ પુત્રીનું દેખી અંતે, પોક મુકીને રોશો. કૃષ્ણ. ૧૩

મરેઠી.

સુણ ચતુર સુજાણ પર નારીની, પ્રીત કદી ના કીજીએ;
જેણે પ્રીત કરી પરનાર તણી, એને હદ દુખન થાય ઘણી
એણે કુળની લજ્યા કાંઇ ન ગણી. સુણ૦ ૧
તમે પેહેલા મળશો કુતને, તાહારૂં સરવસ લેશે ધુતીને;
પછી રેહેશો અંગ બળુતીને. સુણ૦ ૨
તમે બેઠા મુછો મરડીને, તારૂં કાળજુ ખાશે કરડીને;
નહીં મુકે માંસ આંતરડીને. સુણ૦ ૩
તને પ્રેમના પ્યાલા પાઇને, તારૂં સરવે લેશે વાઇને;
તને ઠરશે એખુ ખાઇને. સુણ૦ ૪
પ્રીતમના સ્વામી છો પ્યારા, તમને ગોપીઓ કરે કાલાવાલા
તમે દરસન દાનો મોરલીવાળા. સુણ૦ ૫

ગોરમાનો ગરબો.

ગોરમા ગણપત લાગુ પાય કે, વિધાતરાને વિનવુરે લોલ. ૧
ગોરમા ઘરઝોને ભરથાર કે, આપો શું મનેરે લોલ. ૨
ગોરમા ધીક કાંધો આવતાર કે, શું કહુ તુનેરે લોલ. ૩

ગોરમા રક્ષુ સંબંધી મુજ તાન કે, મા માડી બાપણીરે લાજ
ગોરમા સંસાર કીધો સરપ કે, સેજ થઇ સાપણીરે લાજ; ૫
ગોરમા હુ છું નાનેરૂ બાળ કે, પીઉ છે બુઢીઓરે લાજ. ૬
ગોરમા ઘેઠે પડે છે ફાગ કે, મુરખણે બુઢીઓરે લાજ. ૭
ગોરમા માહારૂ થયું જોબન કે, પીઉ ઘરડા થયોરે લાજ ૮
ગોરમા હુ કરૂ કોકીલ શબદ કે, પીઉતો સુખરહયોરે લાજ. ૯
ગોરમા મુને થયાં વરસ સોળકે, પીઉને એશી થયાંરે લાજ. ૧૦
ગોરમા દીઠે જાણું જક્ષ કે, બુધ સઘળી ગઇરે લાજ. ૧૧
ગોરમા શીઆળાની રાત કે, સરદ સોહામણીરે લાજ; ૧૨
ગોરમા વરખ પીઉની જાત કે; દિસે બીહામણીરે લાજ. ૧૩
ગોરમા રજની રમતા બચ્છુ કે, ગાંજુ આંખડીરે લાજ.
ગોરમા ખેર કરતો બાસ કે, કર ચહી લાકડીરે લાજ. ૧૫
ગોરમા શીયાળાની રાત કે, સ્વાદ હોય અતી ઘણોરે લાજ.
ગોરમા રજની વિતી એક કે. આજ માહારે આખડીરે લાજ
ગોરમા કંદ્રપ તનમે ભડકા કે, ટોહો કેમ સરેરે લાજ. ૧૮
ગોરમા પીઉની ઘરડી જાતકે; અરથ ક્યાંહાંથી સરેરે લાજ.
ગોરમા નવરાત્રીના દીન કે, સરદ સોહામણીરે લાજ. ૨૦
ગોરમા દુરબળ માહારો કંથ કે, દીન જાય દોહ્યારે લાજ.
ગોરમા વીજીયા કેરો દીન કે, સહુ શણગાર સજેરે લાજ,
ગોરમા માહારે ઘરડો કંથકે, ધીક અવતારનેરે લાજ. ૨૩
ગોરમા સઉને મન દીવાળીકે, માહારે મન ઉનાળણીરે લાજ
ગોરમા માહારા કરમના ભોગકે, હુ નીસાસણીરે લાજ. ૨૫
ગોરમા રાત દિવસ નવ દેખુ કે, જાણું દવ બળેરે લાજ.

ગોરમા મુજ સરખો પૂરૂશ દેખુકે, મન મારૂં ગળે લાલ.૨૭
ગોરમા મારા કાળા કેસકે, એના ધોળા થયારે લાલ. ૨૮
ગોરમા હુ થઈ જોબન વેશકે, તન માહારૂ બળેરે લાલ. ૨૯
ગોરમા મોહોડે આવે લાળ કે, નેત્ર નીરે ઝરેરે લાલ. ૩૦
ગોરમા હુ નારંગી જેવી કે, તન માહારૂ બળેરે લાલ. ૩૧
ગોરમા સેજ બીછાવું પૂગ્ય કે, તે દેખી ડરેરે લાલ. ૩૨
ગોરમા સાસ ઉધરસાને પોડ કે, પીઉ ઊંઘો સુવેરે લાલ. ૩૩
ગોરમા આભૂશણ પેહેર અંગકે, વસ્ત્ર બહુ ભાતનાંરે લાલ
ગોરમા મીથ્યા થયો અવતાર કે, અસ્ત્રીજાતમાંરે લાલ. ૩૫
ગોરમા શું આપો અવતાર કે નાગરી નાતમાંરે લાલ. ૩૬
ગોરમા સુખ ન પામી એક કે, દુઃખ બહુ ભાતનાંરે લાલ.
[illegible]મા જેને જોબન કંથકે, પૂન કીધાં હશેરે લાલ. ૩૮
ગોરમા મેં કીધાં બહુ પાપકે, હુ વરધની વહુરે લાલ ૩૯
ગોરમા ઓરાંયો ન વિત્યો એક, અમરણાની રીતનોરે લાલ
ગોરમા પુરૂશ ન દીઠો એક કે પૂરી પ્રીતનોરે લાલ. ૪૧
ગોરમા શાવજિ પૂજુ સતીય કે, પામું જોબન ધણીરે લાલ
ગોરમા કામી દેજો કંથ કે [illegible] ત્રીલોવન ધણીરે લાલ.૪૩
ગોરમા મન માહારૂ બ્યાકુલ કે, એનું કેમ ગણુ રે લાલ. ૪૪
ગોરમા હુ થઇ જોબન વેશ કે, એનું કામ બળુરે લાલ. ૪૫
ગોરમા કામી દેજો કંથ કે, ભય ભાગે સહુરે લાલ. ૪૬
ગોરમા નોતો સાસુ નાણંદકે, તો જીવતી રહુરે લાલ. ૪૭
ગોરમા પીઉજી આવે ઘેર કે, હું ભમતી ફરેરે લાલ. ૪૮
ગોરમા લાવ્યા એકજ વસ્ત્રકે, હુતો શું કરૂરે લાલ. ૪૯

ગોરમા દુખનાં ઉગ્યાં ઝાડ કે, મુકાં પાલવારે લાલ. ૫૦
ગોરમા હુ શાંપૂરણ કુંભ કે મા મારી જાળવેરે લાલ. ૫૧
ગોરમા લોક સાથે કરૂં હાંસા કે, મા મારી વારનીરૂ લાલ.
ગોરમા જણતાં દેની ફાંસી કે વીખ દેઇ મારતીરે લાલ. ૫૩
ગોરમા પીહરિ પોહોડા બાર કે જાણુ થઉ સતારે લાલ.
ગોરમા હવે મરૂ સત કે, જે કરમની ગતારે લાલ. ૫૫
ગોરમા વિનતી કરૂછુ એક કે, જે કરમની રતારે લાલ. ૫૬
ગોરમા કરજોડી લાગુ પાય કે, સમરથ દુજો પતારે લાલ.
ગોરમા વિનતી કરૂછુ એક કે, આજ મુકી આંબળોરે લાલ
ગોરમા સહુને દેજો જોડ કે, માતા કરૂણા કરારે લાલ ૫૯
ગોરમા કાની દેજો કંથ કે વલભ કહે કરગરીરે લાલ. ૬૦

પઠાણ બ્રામણીનો કિસ્સો.

સુંદર સુણો મેરી જાન, જીવડા કરૂં કુરબાન
મારાં દીલ લાગ્યાં પઠાણશું ટેક.
પાઠાણ દીલીનો દિવાન અમદાવાદનો ઊમરાવ;
મારૂ દીલ લાગ્યુ પઠાણશું. ૧
પેહેલી હતી નાગર બ્રાહ્મણીરે, જમતી કેળાને બાંડ
હવેરે થઇ સુંદર તરકડ, જમુ પૂલાવને નાનરે;
મારૂ દીલ લાગ્યુ પઠાણશું. ૨
સુંદર સુણો મેરી જાન, જીવડા કરૂ કુરબાન;
ગોરી હોય નાદાન, વારીજાઉ મારૂ મન;
મારૂ દીલ લાગ્યુ પઠાણશું. ૩
પાંચ રૂપૈયા આઠ રોકડારે, કોઇ લશકરમાં જાય;

[illegible]ને પઠાંણને એમ કહે, સુંદર [illegible] નાગર [illegible]
મારૂં દીલ લાગ્યુ પઠાણશું. ૪
સોનીરે વાડામાં મારૂ શાસરૂ, નાગરવા [illegible] રહિએ;
તેડાંરે આવ્યાં પઠાણનાં, એને ના કેમ કહિએરે;
મારૂ દીલ લાગ્યુ પઠાણશું. ૫
કે લીલુડા વાંસની ટોપલી, સુંદર દળવાને જાય;
દળનાં દળતાં માંડ્યાં રૂચાણું, ભોર કુતરાં ખાય;
મારૂ દીલ લાગ્યુ પઠાણશું. ૬
હુરે મોડાસાની બામણીરે, પઠાણ દિલીનો [illegible];
મારે જનમની મારે પ્રીતડી, પેલા જનમના તે લેખ
મારૂ દીલ લાગ્યુ પઠાણશું. ૭
લીલારે પીળા તંબુ તાણીયા, ફરતી સોનેરી ઝૂલ;
વચ્ચેરે બેઠી નાગર બામણી, પરણ્યો ફકીર ધુળ;
મારૂ દિલ લાગ્યુ પઠાણશું. ૮
દેરાણી જેઠાણીનાં જોડવાંરે, હળી મળી પાણીડાં જાય
પાળે ઉભો પઠાણ પાતળો, દેખી હઇડાં હરખાય;
મારૂ દિલ લાગ્યુ પઠાણશું. ૯
હાથમાં લાલ કમાન લટકતી, તાણી મારેરે તીર;
બાહુડા મારે રૂદીયા ફાટે, ના તાણશો મારાં ચીર
મારૂ દીલ લાગ્યુ પઠાણશું. ૧૦
[illegible]ની વાવ્યુ સાતર રોકડીરે. પઠાણ પાતળીયો પાય
[illegible] [illegible] આરોગ્યુ. મનમાં હરખ ન માય;
મારૂ દીલ લાગ્યુ પઠાણશું. ૧૧

આગળ સાસરાજી । ઘોડલોરે બારે દીયરને જેઠ;
વચ્ચે પરણ્યા તારી ઠાઠડી, બાઈ ઉંડે સમુદર બેટ;
મારૂ દીલ લાગ્યુ પઠાણશું. ૧૨
આગર ચંદનનાં મંગાવું લાકડાંરે, તેની ખડકાવું ચે;
ગુજરે દારાણુ તમ મરશો, બળશુ આપણ બે;
મારૂ દીલ લાગ્યુ પઠાણશુ. ૧૩

મુંબાઈ સુરતની ગરબી.

સારૂ સારૂરે સુરત શેહેર, મુંબઈ અલબેલી.
માંહિ બાલાજીની મેહેર, મુંબઈ અલબેલી,
સાત માળની મેહેડી ચણાવી, માહે બેઠાં સેઠાણીરે;
આકરે મેહેતા મજલે ચાલે, વાણીયાની બઈયર રાણી મું૦
મુંબઈ રાણી સઉ ઠકરાણી ભરે ન બેડું પાણીરે;
કાવડીયોતો પાણી આણે, પીએ પાણી શેઠાણી મું૦ ૨
મુંબઈમાંતો કંઈ સાકળાં, કાંઠલાનો નહી પારરે;
મુંબઈ શેહેરના શાહુકારોને, દેવાળાની શી વાર. મું૦ ૩
સુરતનાતો સાડીયોને, ઉપર કશબી કોરરે;
મુંબઈ શેહેરના કાપડીઆને, કોઈ માં રહ્યા ઓડ; મું૦ ૪
મુંબઈ શેહેરમાં ઘણી વાડીયો, બગીચાનો નહી પારરે
સાંજ ફરંજ સહુ ફરવા નીસરે, વાડી બાડી સેજ બાહાર મું૦ ૫
મુંબઈનીતો મારકીટમાં સુખડીયો વેચાયરે;
તેથી દિલનો હરખ સારો, સહુ લેવા મન ચાય મું૦ ૬
મુંબઈમાંતો શરવે સુખ પણ, ત્રણ પાંતીનું દુખરે;
ખાંડું ગાંધું બળતણ મોંઘુ, બાહેર જાવું મુખ્ય; મું૦ ૭

મુંબઇના પાન બીડીમાં સોપારીનો કકડોરે,
આઠ વરશની ધરડી ગાડર, તોય ન મુકે લટકો, મું૦ ૮
અમદાવાદી હરામજાદી ખંભાની ગોઝારીરે,
વડોદરાની વાંકી નારી, સુરતની બલીહારી. મું૦ ૯

ચંદ્રાવળીની ગરબી.

માથે મટુકીને મહીડાની ગોળી, મહીરે વેચે ચંદ્રાવળીરે; વે ચતી સાચંતી નગરમાં પેઠી, કાનુંગે એડલો સાહી રહયોરે મેલો મેલો કાહાનજી જવાદો જાદવજી, અમ ઘેર સસરો રીસાળુવારે, તમારા સસરાને બીજી વહુવારૂ આણીઆલુ તમથી ઘુંઘટ તાણે અદકેરારે. માથે૦ મહી૦ ૧ વેચંતી સા ચંતી નગરમાં પેઠી, કાનુડો એડલો સહી રહયોરે, મેલો મે લો કાહાનજી જવાદો જાદવજી, અમઘેર સાસુ રીસાળવારે તમારી સાસુને બીજી વહુવારૂ આણીઆલુ, તમથી પાગે પડે અદકેરારે. માથ૦ મહી૦ ૨ વેચંતી સાચંતી નગરમાં પેઠી, કાહાનુડો એડલો સાહી રહયોરે, મેલો મેલો કાહાનજી જવાદો જાદવજી, અમ ઘેર જેઠ રીસાળવારે, તમારા જેઠ ને બીજી વહુવારૂ આણીઆલુ, તમથી નાહાવણ આપે અદકેરારે. માથે૦ મહી૦ ૩ વેચંતી સાચંતી નગરમાં પેઠી કાનુડો એડલો સાહી રહયોરે, મેલો મેલો કાહાનજી જવા દો જાદવજી, અમ ઘેર દીયર રીસાળુવારે, તમારા દીયરને બીજી ભોજાઇ આણી આપૂ, તમથી હેળો એલ અદકેરારે માથે૦ મહી૦ ૪ વેચંતી સાચંતી નગરમાં પેઠી કાહાનુડો એડલો સાહી રહયોરે, મેલો મેલો કાહાનજી જવાદોજાદવજી

એમ પેર નણદી રીસાળવાંરે, તમારી નણદીને બીજી મો
જાય આણાઆપુ તમથી માંથા ગુથે અદકેરારે માથે૦ મહી૦
૫ કડવે વચન ગોપીકા એમ બોલે મેલો મારો પાલવ ની
રલજરે, કુંવરીજન હજી તમે નથી જાણ્યો, છાની ધડુકે મા-
હર્યારે. માંથે૦ મહી૦ ૬ તોય ન સમજે છોગાળો છબી
લો, પાલવ સાહ ઉભો રહયોરે, ચીર ફાડી ચંદ્રાવળી ના
ઠી, કાહાનુડો હાથ ઘસી રહયોરે. માથે૦ મહી૦ ૭

પંદર તીથીઓ.

પડવે પાતળીયા ગીરધારી. માહારે ઘેર આવજોરે લોલ,
બીજે બાળક બેઠું બાહાર કે મેં સમજાવીયુંરે લોલ,
ત્રીજે ત્રણ ભુવનનો નાથ, મોતીડે વધાવીએરે લોલ.
ચોથે ચંચળ બોલી નાર મથુરાંની વાટમાંરે લોલ.
પાંચમ પગલાં ભરજો પ્રેમ માહારે ઘેર આવજોરે લોલ.
છઠે છોગાળા ભગવાન ભગતને તારજોરે લોલ.
સાતમ શરદ કરે એક નારકે ગોકુળ ગામનારે લોલ.
આઠમ અવતરીયા ભગવાનકે નારણ નાથનેરે લોલ.
નોમે નરદ કરે એક નાર કે ગોકુળ ગામનારે લોલ.
દશમે મારયો મામો કંસ કે મથુરાંની વટમાં રે
એકાદશી પરણી જાળ્યા નાર કે સત્યભામા ભગારે લોલ.
બારશ બહુ બળીયા ભગવાન દસો દીશ વાગીવારે લોલ.
તેરશ ધન ધુએ એક નારકે ગોકુળ ગામનારે લોલ
ચઉદશ ભવાસીભટને ચોક કે રાશ રમાડજોરે લોલ.
પૂનમ પંદર તથો ચંદ્ર પૂરી હરી ગુણ ગાઇ રહીરે લોલ.

સ્ત્રીઓને ગાવાનાં ગીતો.

ગીત ૧ લું.

ભમરા પેહેલો વધાવો મારે આવીયો.
એ'તો મોકલ્યા મારા દાદાને દરબારરે,
વાડીના ભમરા દ્રાક્ષ સીંદરે ચાંપાનેરની,
માહારી માતાએ હરખ વધાવીયો.
મારા દાદાએ આલ્યા પાંચ છેડારે. વાડીના.
ભમરા બીજો વધાવો માહારે આવીયો.
એ'તો મોકલ્યા મારા મામાને દરબારરે. વાડીના.
મારી મામીએ હરખ વધાવીયો,
મારા મામાએ આલ્યા પચાસ છેડારે. વાડીના. ઇત્યાદિ.

ગીત ૨ જું.

આણીતેડે ગંગારે પેલીતડે જમનરે, વચમાં સરસ્વતી નદીવહે છે
સોના ઘડુલારે રૂપલા ઇંઢાણી. સીતાબેન પાણીડાં સંચરચા,
રાસડીના પોહાચેરે, ઘડુલો ના ડુબેરે, કુવાને કાંઠે ઉભાં રહ્યાં
સોનાની ગોડીરે, રૂપલા દડુલારે, રામચંદ્ર રમવાને સંચરચા
કોણ રાયની બેટીરે કોણ તારૂં નામરે કેહરે નગરીનો ગરાશીયો
કોણ રાયનો બેટોરે કોણ તારૂં નામરે કહરે નગરીનો ગરાશીયો.
દશરથનો બેટોરે રામચંદ્ર નામરે અજોધ્યા નગરીનો ગરાસીયો
જનકની બેટીરે સીતાબેન નામરે હજી મ્હુ બાળ કુંવારડી,
પાનતાં બીડારે, સાત સો સોપારીરે લગન લખાવી વેહેલા આવજો

ગીત ૩ જું.

જીરે આજ મે'તો ગણપત પરવત નોતરચા,

અડદાં તમેતો મારે પાપડ વાણુવા જોગ
મારે સજન મેળાવો જો મળ્યો.
જીરે આજ મેંતો ચોખા પરેવત નોતરેયા,
ચોખા તમેતા મારે વડીયા મુકવા જોગ,
મારે સજન મેળાવો જો મળ્યો.

ગીત ૪ થું.

પીઠીપીઠી ચોળો પીતરાણી, પેહેલી પીઠી ચહડસેરે મારા જીયાવર
તારતીને ચડશે પેલી છોડીને, પાકા તેલ ચહડશેરે મારા જીયા૦
કાચાં તેલ ચહડશેરે પેલી છોડીને, પડતી કેરી ખાશેરે મારા
જીયાંવર, ગોટલો ચુસસેરે પેલી છોડી.

ગીત ૫ મું.

લાડણો પાન ચાવેને રસ ઢોળે, લાડણો વળીવળી પાછું જુવે
જાણે મારા બાપા સાથે આવે, જાણે મારા સસરાનો રંગ રાખે
લાડણો પાન ચાવેને રસ ઢોળે, લાડણો વળીવળી પાછુ જુવે
જાણે મારી માડી સાથે આવે, જાણે મારી સાસુનો રંગ રાખે
ઇત્યાદિ.

ગીત ૬.

ત્રાંબા કુંડી તે નગર સોહામણું.
માંહી ભરીયાંરે ગવરીનાં ઘીઅ,
સાહેલીનો આંબો મોરીયો.
મારા કિયાભાઇનાં વાજીંતર વાગીયાં,
મારા મગનભાઇનાં વાજીંત્ર વાગીયાં
પેના વેવાઇના પડયારે નીશાન. સાહેલી૦

મારા કિવા ભાઇની મેડીએ દીવા બળે,
મારા મગનભાઇની મેડીએ દિવા બળે,
પેલા વેવાઇને ઘેર ઘેર અંધારૂં સાહેલી૦ ઇ૦

ગીત ૭ મું.

મારી ઊંમણુ વેવાણુ જાગરે તારા ઘર પછવાડે પઇ રહ્યા મોરરે
મારા પગ સુગુીને થયા થાંભલા, પેલી વેવણને સેઇગયા જાગમા
ડાબે ખુણે ડામચીયો ડોલેરે. ત્યાંતો બાલો બીલાડો બોલેરે
બાલો કહે બીલાડો થાઉ, બાજઠ તળે પેશી જાઉ.
કોળીઓ કંસાર ખાતો જાઉ, નહીતો ઘરનો ઊંદર થાઉ,

ગીત ૮ મું.

એના ઘર પછવાડે ઘટરે એને દિકરી જાણુાની રીતરે,
એના ઘર પછવાડે બાવળીયો, એને દિકરી જાણુાનો વાવળીયો ઇ૦

ગીત ૯ મું.

હળવે હલવે પૂછેરે મોટા ટોપા બાળાવરને વાંગે શાકી ચોખા
રવઇયોરે રવઇયો વર પોએ તે ભવઇયો.
અલ્યાડીરે અલ્યાડી વર પોએ તે બલાડી. ઇત્યાદિ.

ગીત ૧૦ મું.

લાડોતો કુચે કુચે મ ડયોરે, લાડીને કંસાર નવ ભાવેરે
લાડોતો દુકાળમાંથી આવ્યોરે લાડીતો સુકાળમાંથી આવીરે

ગીત ૧૧ મું.

લાડો લાડી જમેરે કંસાર કે ઉપર વેવઇ ટળવળેરે
દીકરી મને આંગળી ચટાડ કંસાર કેવો ગળ્યો લાગેરે
લાડો લાડી જમેરે કંસાર કે ઉપર વેવણુ ટળવળેરે

છોકરી મગને આંગળી મરડાકે ફંસા કેવા ગળો બાગેરે
સોળ વરસના સામળભાન ફેરા ફરતાં નાવડ્યારે
આટલી સરખી નાહાની બેહેનને ફેરા ફરતાં આવડ્યારે

ગીત ૧૨ મું.

ઉંચક મારા ઉપર ઝારીરે એતો લાકડી થઇ અમારીરે
એતો અમારાં કહ્યાં કરશેરે પેલી વેવણના બોજ પૂઠે ધરશેરે

ગીત ૧૩ મું.

શ્રાવણ નદીએ આવ્યાં પૂર ભાગો રૂશણાં.
પેલો વેવાઇ તણાયો જાય ભાગો રૂશણારે
મુકુતો ઘરબોળ જાય ભાગો રૂશણા,
બાંધુતો બંધાઇ જાય ભાગો રૂશણા,
તાણુંતો તુટી જાય ભાગો રૂશણા,

ગીત ૧૪ મું.

થાળીમા પરવાળુ નાચે ભમરારે વેવઇનીતો બઇરી નાચે ભ૦
જાડી છેતો બલા નાચે ભમરારે થાળીમાં પરવાળુ નાચે ભ૦

ગીત ૧૫ મું.

ઊંચે ટેંબે ઘંટી કેસરજાનીરે લોટ પડે પરેસુલો કેસરજાનીરે
કોરેમારે ધુલુ કેસરજાનીરે વેવઇની આંખમાં ફુલુ કેસર૦
એ ફુલુ કેમ મટશે કેશરજાનીરે ઉનાળુ ઓગંગશે કેસર૦
બીજી આંખમાં પડશે કેસરજાનીરે. (પ.)

ગીત ૧૬ મું.

તને કોને કહ્યું તું બોજ બાંધી લાવીનારે
હું તે નહી બેસુરે જીજી, નાક વઢાવુરે જીજી

સુના ચોપડારે જીજી

જખ મેં મારીરે જીજી ભુલ કીધીરે જીજી.

ગીત ૧૭ મું.

સોનાનું સળેકડુંને વાંએ ઉડયુ ગગનમાં.

વેવાઇ તાહારૂ નાક વઢાયુ જાન ભુખી જમશે (૪૦)

ગીત ૧૮ મું.

આવ્યા ઉન્હાળાનાં દંન કે, છોડી વેઝણો સેં ન લાવી
તાહારો બાપ ધરાણે મેલ કે, છોડી વીંઝણો શે ન લાવી
આવ્યા ઊન્હાળાના દંન કે, છોડી વીંઝણો શે ન લાવી,
તારી માને ઘરાણે મેલ કે છોડી વીંઝણો શે ન લાવી ૪.

ગીત ૧૯ મું.

અમે ધડકીયો ઘડ જીત્યારે આનંદ ભયો

લોક કહેશે કીયાભાઇ જીત્યારે આનંદ ભયો

એતો દીકરી પરણાવીને ઉઠયારે આનંદ ભયો.

લોક કહેસે કીયાભાઇ સાચારે આનંદ ભયો.

ગીત ૨૦ મું.

ડંકો વાગ્યોને લશકર ઉપડયુ ઝરમરીયા ઝાલા

આવી છે અમદાવાદની ફોજરે ઝરમરીયા ઝાલા

ઘેરયુ છે ઘોઘા ગામરે ઝરમરીયા ઝાલા

ગીત ૨૧ મું.

પાટલા દ્યોરે પાટલા દ્યો, પાટલા ન દ્યોપનો સુતારોને જાઓરે
સુતારોની અર્ધનારો પાટલા દ્યો ઇત્યાદિ.

ગીત ૨૨ મું.

છઇયાં હાંચ ધારેલાં લેજોરે

મારૂ માણક મેલુ થાશેરે, મારૂ રતનનં રજે ભરાશે;
છગ્ગા નારીને હાથ અમે મારયો, પેની લાડવઇનો હાથ હોરે જાણ્યો

ગીત ૨૩ મું.

એક લોલી તે લીલી લીલડી,
એક લીલીનાં જડીત્ર પલાણરે જગ લીલડી.
એક અમદાવાદ ગામને ગોંદરે,
મારી જાનનાં થયાં ધમસાણરે જગ લીલડી.
મારા સોના ઘોડાને અસે હાથીયા,
મારા હાથી દેખીને વેવાઇ ન્હી ગયો.
મારી કેમ કરી રેહેશે લાજરે જગ લીલડી.
મારા કીયા ભાઇએ સાનમાં સમજાવીયા;
મારા મગનભાઇએ સાનમાં સમજાવીયા;
તમારી ભલેરી રાખીશું લાજરે જગ લીલડી. ૯

ગીત ૨૪ મું.

બાડી આપી પાડા આપી, જાનૈયાની માડી આપી;
તોયે લડધા માડવા હેઠે.

ગીત ૨૫ મું.

અમે આવ્યાંતાં રંગભેર રમવારે,
અમે આવ્યાંતાં રૂપી વહુને લેવારે;
અમે આવ્યાંતાં રૂપી વહુને જોવારે;
એને જોવામાં શું જોશોરે.

ગીત ૨૬ મું.

મારાં ડાહ્યલાંરે ગાંડાં કેમરે વેઠાય મારા ફુલચંદ ડાહ્યા
મારા મોતીલાલ ડાહ્યા, મારા હિમતલાલરે સ ડાસાન ડાહ્યા
મારાં ડાહ્યલાંરે ગાંડાં કેમરે વેઠાય, પેલો હીરો ગાંડો.
પેલો વેલજી ગાંડો પેલા માણેકો આઘાઘુમ ગાંડો.

ગીત ૨૭ મું.

લાડકડી સહડારે કમાડ બાળા વરને નીરખવારે:
દાદાજી એ વર જોજો એમાં મારાં મન વસ્યાંરે;
કહો દિકરી ક્યાં થકી દીઠા શેણે તારાં દલ વસ્યાંરે
નીશાળે ભણનલો દીઠો અક્ષરે મારાં દીલ વસ્યાંરે.

ગીત ૨૮ મું.

આવ્યોતા ચકલાનો ચોર લાખેણી લાડી લેઇ ગયોરે
આવ્યોતો નગર ધુતારો લાખેણી લાડી લેઇ ગયોરે,
આવ્યોતો જીનાગનો છબીલો લાખેણી લાડી લેઇ ગયોરે

ગીત ૨૯ મું.

પાણીમાનો રથ ખોલે બોલરે જમાઇડા;
તારી માડી પડીયાં પાડે મારો બાપ કાહાડી લાવે બોલરે.
પાણીમાનો રથ ખોલે બોલરે જમાઇડા.
તારી કાકી પડીયાં પાડે મારો કાકો કાઢી લાવે. બોલરે.